Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 143
Vineri 9 sept. 1955

4 Pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

Să achiziţionăm prin cooperative cît mai multe produse agricole

In întreaga ţară treierişul se apropie de sfîrşit. In scurta vreme, el va fi terminat în toate regiunile, iar nu peste mult timp oamenii muncii de pe ogoare vor începe strînsul culturilor tîrzii.

Anul acesta, ca urmare a hărniciei cu care au lucrat ţăranii muncitori şi a sprijinului pe care ei l-au primit din partea statului nostru, al clasei muncitoare, ogoarele patriei au dat rod bogat. Statul democrat-popular a ajutat şi ajută necontenit ţărănimea muncitoare, punîndu-i la îndemînă mii şi mii de tractoare şi maşini agricole, mari cantităţi de seminţe selecţionate şi îngrăşăminte chimice, trimiţîndu-i ingineri şi tehnicieni agricoli care s-o îndrume în punerea în practică a metodelor înaintate de lucrare a pămîntului. Prin cooperativele săteşti sînt trimise la sate cantităţi tot mai mari de mărfuri industriale care sînt de trebuinţă în gospodăriile ţăranilor muncitori. Bunăoară, volumul mărfurilor industriale desfăcute prin unităţile cooperatiste la sate în primele şase luni ale anului acesta a crescut faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut cu 13 la sută la ţesături de bumbac, cu 15 la sută la confecţii, cu 19 la sută la încălţăminte, cu 65 la sută la articole de fierărie brută şi prelucrate etc.

Este de datoria fiecărui ţăran muncitor să răspundă grijii pe care i-o poartă partidul şi guvernul, clasa muncitoare, prin străduinţa de a-şi îndeplini întocmai îndatoririle pe care le are faţă de stat, să lupte pe toate căile pentru dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat, pentru îmbunătăţirea aprovizionării cu produse alimentare a oamenilor muncii de la oraşe şi cu materii prime a industriei socialiste.

Este ştiut că, după predarea cotelor către stat, producătorii agricoli pot dispune aşa cum cred ei de cuviinţă de cerealele recoltate de pe ogoarele lor. Cele mai bune boabe producătorii le opresc desigur pentru sămînţă. Din rest, ei reţin cantitatea necesară pentru hrană, iar surplusul îl pot valorifica pentru ca, cu banii primiţi, să-şi procure diferite mărfuri industriale de care au nevoie.

Unul din mijloacele cele mai importante prin care îşi pot valorifica mai bine şi mai uşor produsele agricole ce le prisosesc îl constituie cooperativele de consum. Desfăcîndu-şi produsele lor prin unităţile cooperatiste, ţăranii muncitori se bucură de o mulţime de foloase. Ei obţin pe produsele lor preţuri bune şi îşi pot cumpăra de la cooperative la preţuri avantajoase mărfurile industriale de care au nevoie. Pe lîngă aceasta, trebuie amintit şi faptul că cooperativele scutesc pe producătorii agricoli de a mai face drumuri lungi prin oraşe, pierzînd astfel timp preţios.

In momentul de faţă, ca urmare a obţinerii de recolte sporite la hectar există posibilităţi pentru ca planul de achiziţii să poată fi îndeplinit de către toate cooperativele săteşti. Numeroase cooperative săteşti, înţelegînd rolul ce-l au în întărirea schimbului dintre oraş şi sat, au reuşit ca, printr-o bună organizare a muncii şi prin folosirea diferitelor forme de desfacere a produselor industriale, cum sînt, bunăoară, alcătuirea de chioşcuri pe arii şi la bazele de recepţii, să îndeplinească şi chiar să depăşească planul de achiziţii al produselor vegetale din noua recoltă. Demne de remarcat în această privinţă sînt rezultatele obţinute de cooperativele săteşti din raionul Călmăţui, de pildă, care, într-o singură decadă a lunii august, au achiziţionat peste 200.000 kg de grîu, reuşind astfel să depăşească cu mult planul. Realizări însemnate au fost obţinute şi de către cooperativele săteşti din regiunea Galaţi, care au reuşit să realizeze planul trimestrial la achiziţionarea grîului în proporţie de 336 la sută, de Uniunea regională a cooperativelor de consum Iaşi, care a îndeplinit planul în proporţie de 251 la sută etc. Mii şi mii de ţărani muncitori din satele patriei noastre aduc cu încredere la cooperative surplusul lor de produse agricole. Ţăranul muncitor Serghei N. Gheorghe, bunăoară, din satul Lieşti, raionul Bîrlad, a valorificat de curînd prin cooperativă 2.300 kg de grîu din noua recoltă, cumpărînd în schimb mărfuri industriale pentru el şi familia sa. Ca el a procedat şi ţăranul muncitor Ion Petrovici din comuna Rebricea, raionul Negreşti, care a vîndut cooperativei 3.500 kg de grîu. Asemenea exemple pot fi găsite în multe sate şi comune din ţara noastră.

Trebuie spus însă că, într-o serie de regiuni, există deficienţe serioase în organizarea şi desfăşurarea acţiunii de achiziţionare a produselor agricole, ceea ce face ca multe uniuni regionale ale cooperativelor de consum să fie mult rămase în urmă cu realizarea planului de achiziţii. Printre acestea se numără uniunile regionale Stalin, Cluj, Baia Mare, care pînă în prezent nu au realizat planul de achiziţii la grîu pe trimestrul trecut decît în proporţie de 4—6 la sută, deşi şi în aceste regiuni există posibilităţi destul de mari. Cauza principală a acestei stări de lucruri constă în faptul că organele cooperatiste de aici au manifestat şi continuă încă să manifeste un total dezinteres faţă de problema achiziţiilor. Nimeni nu s-a preocupat de organizarea în rîndul producătorilor a unei temeinice munci de lămurire pentru a-i convinge să vîndă cooperativelor produsele agricole ce le prisosesc. In aceste regiuni, n-au fost organizate decît un foarte mic număr de chioşcuri la arii şi bazele de recepţie, unde ţăranii muncitori să-şi poată vinde o parte din surplusul de produse, pentru a-şi cumpăra diferite mărfuri industriale de care au nevoie. In alte regiuni, ca, de pildă, Piteşti, Suceava, Bîrlad etc., au fost achiziţionate pînă în prezent cantităţi mult prea mici de legume şi zarzavaturi faţă de recolta bogată de legume din anul acesta.

In perioada de faţă, cînd aproape întreaga recoltă de cereale păioase a fost strînsă, în gospodăria fiecărui ţăran muncitor există un surplus de cereale. Acum, una din cele mai importante sarcini ale organizaţiilor cooperatiste este de a desfăşura o largă acţiune în vederea achiziţionării prin cooperative a unei cantităţi cît mai mari de produse agricole. Organele regionale şi raionale ale cooperativelor au datoria să sprijine conducerile cooperativelor şi consiliile unităţilor cooperatiste săteşti pentru ca acestea să-şi poată organiza cît mai bine munca în scopul realizării în întregime a planului de achiziţii. Consiliile unităţilor cooperatiste săteşti, organe alese la începutul acestui an şi care cuprind în rîndul lor peste 100.000 de membri cooperatori, trebuie să devină un factor activ în lămurirea şi atragerea masei largi de ţărani muncitori pentru a vinde cooperativelor cît mai multe produse agricole, cumpărînd în schimb mărfurile industriale de care au nevoie.

Un aport însemnat pot şi trebuie să-l aducă în acţiunea de achiziţionare a unei cantităţi sporite de produse agricole achizitorii de pe lîngă fiecare cooperativă sătească. In acest scop, achizitorii trebuie recrutaţi din rîndul elementelor cinstite şi capabile şi cît mai bine instruite, pentru a fi în stare să desfăşoare în rîndul ţăranilor muncitori o intensă muncă de lămurire, arătîndu-le avantajele oferite de sistemul achiziţiilor, contractărilor şi comerţului de întîmpinare.

Repartizarea de sarcini concrete fiecărui achizitor şi fiecărui membru din consiliul de conducere al cooperativei respective, analiza periodică a felului cum se desfăşoară munca pe tărîmul achiziţiilor, mobilizarea consiliilor unităţilor săteşti şi a activelor pe circumscripţii electorale sînt de asemenea măsuri menite să ducă la obţinerea de succese însemnate în acţiunea de îndeplinire şi depăşire a planului de achiziţii al cooperativei respective.

O deosebită atenţie trebuie dată bunei aprovizionări a cooperativelor cu mărfurile de sezon şi sortimentele cerute de populaţie. Conducerile cooperativelor au datoria de a se preocupa îndeaproape de asigurarea unei cît mai bune aprovizionări a magazinelor cu produse industriale necesare în această perioadă.

Valorificînd prin cooperaţie cît mai multe produse agricole, ţăranii muncitori se pot bucura de avantaje însemnate, aducînd o contribuţie de seamă la lupta pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, pentru întărirea continuă a alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Insămînţează orz de toamnă şi rapiţă

După ce au terminat treierişul păioaselor şi au executat o bună parte din arăturile de toamnă, colectiviştii din comuna Călimăneşti, raionul Sîngeorgiu de Pădure, Reg. Autonomă Maghiară, au început zilele acestea însămînţarea orzului de toamnă. Numai în cîteva zile, colectiviştii au însămînţat peste 7 ha cu orz de toamnă. Totodată ei se pregătesc să înceapă însămînţarea grîului de toamnă.

In numeroase alte comune şi unităţi agricole socialiste din diverse regiuni ale ţării se însămînţează rapiţa. Astfel, la gospodăriile agricole de stat „Dr. Russel" şi „B. Barbu" din regiunea Galaţi s-au însămînţat cu rapiţă aproape 500 ha., la gospodăria agricolă de stat din Săcueni, regiunea Oradea, peste 500 ha. etc.

Insemnări

Prima experienţă în cultivarea ceaiului la noi în ţară

Anul acesta, pe la jumătatea lunii mai, Direcţia agricolă regională Baia Mare a primit o adresă din partea Institutului de cercetări agronomice al Academiei R.P.R. Adresa aceasta aducea la cunoştinţa Direcţiei agricole regionale că I.C.A.R.-ul a hotărît să experimenteze la Baia Mare cultura ceaiului. Incă la începutul primăverii, profesorul Bordeianu de la I.C.A.R. şi cu inginerul Gorduza de la Direcţia agricolă regională Baia Mare au ales terenul, ţinînd seama de micro-climatul cel mai favorabil.

— Dacă aici, la Baia Mare, creşte aşa de bine castanul nobil şi dacă via nu trebuie îngropată în timpul iernii, înseamnă că temperatura se apropie de cea necesară culturii ceaiului, explica profesorul Bordeianu atunci cînd a propus pentru această experienţă regiunea Baia Mare.

Terenul ales este situat la 350 m altitudine, pe coastă, ferit de brume şi are o reacţie aproape neutră P.H. 6,5-7

★

După cîteva zile, I.C.A.R.-ul a trimis la Baia Mare 250 de ghivece cu plante de ceai obţinute în sera sa şi 90 de seminţe încolţite. Totodată, a delegat din cadrele sale pe inginerul Cupcenco, care, împreună cu inginerul Gorduza, să înceapă plantarea ceaiului la locul definitiv.

A început munca: terenul a fost îngrăşat cu mraniţă cernută şi apoi teresat, iar în momentul plantării, a fost bine udat. Plantarea s-a făcut în rînduri, la distanţa de 80 cm unul de altul. Pe rînduri, între plante, s-au lăsat 40 cm. Cultura a fost tot timpul îngrijită cu multă atenţie. A fost plivită de două ori şi de 4 ori prăşită. Incet, încet, tulpiniţele plăpînde de ceai au început să se dezvolte, luînd înfăţişarea unor mici arbuşti asemănători celor de vişini.

In lunile de lăstărire — iunie, iulie, august — inginerul Gorduza s-a deplasat aproape în fiecare zi la terenul de experienţă, notîndu-şi observaţiile. Observaţiile acestea constituie un preţios îndreptar pentru grupul de cercetători care se ocupă de această problemă. Pe baza lor s-a stabilit că s-ar fi putut obţine rezultate şi mai bune dacă terenul nu ar fi fost îngrăşat cu mraniţă, îngrăşămînt care micşorează aciditatea solului ceea ce în cazul de faţă a constituit o piedică în calea dezvoltării plantelor. Pe viitor, se vor folosi îngrăşăminte care să nu schimbe aciditatea solului. De asemenea, terenul fiind expus direct spre sud, plantele au suferit în oarecare măsură de insolaţie. De aceea, s-a mai stabilit că pentru cultura ceaiului trebuie ales un teren expus spre sud-vest sau sud-est, dar ferit de curenţi reci.

S-a depus o muncă însufleţită, s-au obţinut rezultate bune, dar au fost şi unele greşeli inevitabile oricărui început. Cercetătorii au dovedit însă curajul şi pasiunea caracteristice celor îndrăgostiţi de ştiinţă, de promovarea noului.

Prima experienţă în cultura ceaiului la noi în ţară, făcută la Baia Mare, înseamnă o nouă biruinţă a oamenilor de ştiinţă din agricultura noastră.

— Cultura ceaiului va reuşi la noi, spunea plin de însufleţire profesorul Bordeianu. Prima experienţă ne-a dovedit acest lucru. Vom merge înainte. Miciurin a reuşit să creeze un cais nordic, cultivat în mai multe etape. El a împins zona de cultivare a caisului cu 700 km mai spre nord. Exemplul lui Miciurin ne este şi în acest caz o călăuză, un îndemn.

RADU SANDU

OAMENII SOVIETICI NE ÎMPĂRTĂŞESC DIN INAINTATA LOR EXPERIENŢĂ

Demonstraţia practică privind recoltarea şi însilozarea porumbului ţinută la gospodăria colectivă din Livedea

In cursul vizitei făcute în ţara noastră la 23 August, cu prilejul sărbătoririi celei de a 11-a aniversări a eliberării patriei noastre, tovarăşul N. S. Hruşciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., membru în prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, raionul Brăneşti, regiunea Bucureşti. Printre altele, colectiviştii din Livedea s-au interesat de metodele înaintate care se aplică în Uniunea Sovietică la însilozarea furajelor. Tovarăşul N. S. Hruşciov a dat colectiviştilor sfaturi preţioase în vederea întăririi economice a gospodăriei colective, îndrumîndu-i să însilozeze cît mai mult porumb.

In lanul cu porumb de siloz, combina sovietică S. K.-2,6 recoltează şi toacă tulpinele de porumb cu ştiuleţi cu tot. Nutreţul tocat mărunt este descărcat direct în camioane care-l transportă spre silozuri. Această combină înlocuieşte munca a cca 100 de oameni.

De curînd, a venit în ţara noastră o delegaţie de oameni de ştiinţă sovietici formată din Serghei Stepanovici Praksin, candidat în ştiinţe agricole, locţiitorul ştiinţific al directorului Institutului de cercetări ştiinţifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., Feodor Ivanovici Dubkoveţki deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Erou al Muncii Socialiste, preşedintele colhozului „Cuceririle lui Octombrie" din regiunea Cerkasî, R.S.S. Ucraineană, şi Nicolai Sofronovici Korobkin, inginer şef din secţia de proiectări-tip de la Institutul de stat pentru proiectarea construcţiilor industriale şi agricole. In cursul zilei de marţi, specialiştii sovietici au făcut la gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din satul Livedea, regiunea Bucureşti, o demonstraţie practică privind recoltarea şi însilozarea porumbului.

La demonstraţie, au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioros, Constantin Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, acad. Gh. Ionescu-Siseşti, preşedintele secţiei de biologie şi ştiinţe agricole a Academiei R.P.R., Virgil Gligor, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, Vasile Cristache, prim-secretar al comitetului P.M.R. regional Bucureşti.

Au asistat, de asemenea, acad. M. B. Mitin, redactor-şef al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!", precum şi I. I. Horoşilov, consilier al ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Alături de colectiviştii din Livedea, la demonstraţie au fost prezenţi numeroşi colectivişti din alte gospodării colective apropiate, activişti ai sfaturilor populare, comitetelor raionale de partid, ingineri agronomi, zootehnişti şi medici veterinari, delegaţi din regiunile Ploeşti, Constanţa şi Iaşi, precum şi numeroşi ziarişti.

Tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, luînd cuvîntul, a subliniat preţiosul ajutor ce-l constituie pentru oamenii muncii din agricultură însuşirea ştiinţei şi practicii sovietice.

A luat cuvîntul S. S. Praksin, care a prezentat un referat privind cultivarea porumbului în vederea însilozării separate, subliniind marile avantaje economice pe care le aduce folosirea porumbului de siloz în hrana animalelor.

„Porumbul recoltat în faza de coacere lapte-ceară şi însilozat înlocuieşte cu succes concentratele — a spus vorbitorul. De exemplu, 100 kg de porumb de siloz conţine 15 unităţi nutritive, în timp ce aceeaşi cantitate de varză furajeră conţine numai 12 unităţi nutritive. Porumbul de siloz nu este cu nimic mai prejos decît borceagul de ovăz şi măzăriche.

In dreptul unui siloz, o maşină sovietică — de tip D.K.U.-1,2 — macină ştiuleţii de porumb ce sînt introduşi în ea pe o bandă transportoare. Pe trompa maşinii se revarsă şuvoi un fel de făină galben-verzuie, care se aşterne straturi, straturi în siloz.

Din cercetările făcute de oamenii de ştiinţă şi din constatările practicii colhoznice — a continuat S. S. Praksin — reiese că pentru producerea aceleiaşi cantităţi de unităţi nutritive, la porumb se foloseşte de 5 ori mai puţină muncă decît la sfecla de zahăr, de 6 ori mai puţină decît la sfecla furajeră şi de 4 ori mai puţină decît la cartofi".

In cuvinte simple, Dubkoveţki a împărtăşit celor prezenţi din experienţa colhozului „Cuceririle lui Octombrie", al cărui preşedinte este din anul 1922. El a arătat măsurile luate pentru dezvoltarea culturii porumbului şi a creşterii vitelor, pentru sporirea avutului obştesc. Apoi a subliniat însemnătatea deosebită pe care o acordă Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi guvernul sovietic dezvoltării agriculturii.

Arătînd succesele dobîndite în domeniul creşterii animalelor de colhozul pe care îl conduce, F. I. Dubkoveţki a subliniat că în anul 1954 mai mult de o treime din veniturile realizate de acest colhoz au provenit din sectorul zootehnic.

„Creşterea rapidă a producţiei şi a productivităţii animalelor se datoreşte în primul rînd faptului că le asigurăm din belşug nutreţuri suculente. Mă ocup de 23 de ani cu însilozarea. Vă pot spune din practică, că porumbul însilozat este cea mai valoroasă plantă de nutreţ. Recoltarea porumbului în stare matură de lapte-ceară şi însilozarea separată a ştiuleţilor ne-au oferit mari avantaje" — a spus vorbitorul.

Korobkin a prezentat un referat despre organizarea executării construcţiilor pentru însilozarea nutreţurilor în U.R.S.S., dînd preţioase îndrumări cu privire la dimensionarea, amplasarea şi construirea silozurilor.

„Mă ocup de construcţii de siloz de 25 de ani. An de an, datorită avîntului pe care l-a luat creşterea animalelor, construirea de silozuri în colhozurile şi sovhozurile sovietice a luat şi ea o mare dezvoltare", a arătat N. S. Korobkin, subliniind că, dacă în 1930, în toată Uniunea Sovietică s-au însilozat 3,5 milioane de tone de nutreţ, anul acesta, într-un singur colhoz din raionul Lozansk s-au săpat, pînă la 15 iunie 60 de silozuri cu o capacitate de 7.500 tone de nutreţ.

Specialiştii sovietici au arătat apoi practic cum se recoltează cu maşina D.K.U. ştiuleţii de porumb pentru însilozarea separată, cum se face recoltarea tulpinilor de porumb pentru însilozare, precum şi felul în care se face însilozarea separată a ştiuleţilor, a tulpinilor fără ştiuleţi şi însilozarea tulpinilor cu ştiuleţi.

Demonstraţia practică a însilozării porumbului s-a făcut în silozurile construite în ultimele zile la gospodăria din Livedea după indicaţiile specialiştilor sovietici.

Participanţii la demonstraţie au pus apoi o serie de întrebări privind cultura şi însilozarea porumbului şi au mulţumit oaspeţilor pentru preţioasele îndrumări date, pe care s-au angajat să le pună în practică.

Tov. Virgil Gligor, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, a mulţumit oaspeţilor în numele conducerii Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Subliniind avantajele mari pe care le aduc însuşirea şi aplicarea pe scară largă a bogatei experienţe sovietice, tov. V. Gligor a arătat totodată sarcinile ce revin organelor tehnice agricole din ţara noastră în vederea însilozării unor cît mai mari cantităţi de furaje.

In încheiere, tov. Vasile Cristache, prim-secretar al comitetului P.M.R. regional Bucureşti, a subliniat din nou importanţa asigurării unor cantităţi sporite de furaje de calitate superioară, îndeosebi porumb însilozat, în vederea creşterii continue a şeptelului şi măririi producţiei animaliere.

Piaţa colectiviştilor

Incă nu s-a luminat de ziuă şi căruţele au început să descarce legume, fructe şi pepeni. La ora 5 dimineaţa, piaţa „Griviţa" din oraşul Constanţa îşi aşteaptă cumpărătorii. Culorile vii ale legumelor proaspete — roşu, galben, verde, violet — încîntă ochiul. Piaţa începe să prindă viaţă. Gospodinele trec printre tarabe, întreabă de preţuri... Producătorii îşi laudă mărfurile în trei limbi — romînă, turcă şi tătară.

Un ţăran voinic, cu faţa arsă de soare, descarcă 10 coşuri cu roşii. Apoi îşi aprinde o ţigară. Dar n-are timp să fumeze în tihnă.

— Ce preţ au roşiile? întreabă o cumpărătoare.

— 75 de bani kilogramul.

Gospodina priveşte marfa. Roşiile sînt de soi, proaspete, abia culese. Pe faţa ei se poate citi mirare. Ea caută mai la fundul coşului să vadă dacă nu cumva numai deasupra roşiile sînt atît de frumoase. Dar se convinge repede că toate sînt de aceeaşi calitate.

— Cîntăreşte-mi 4 kg.

In timpul acesta, în faţa coşurilor cu roşii s-au strîns vreo zece gospodine cu sacoşe şi coşuri de răchită şi aşteaptă la rînd. Alţi cumpărători, care trec din întîmplare pe acolo, miraţi că se formează rînd la roşii, se apropie şi ei. Văzîndu-le cît sînt de frumoase şi aflînd preţul la care se vînd, rămîn şi ei. Mă apropii de vînzător şi, într-o clipă de răgaz, îl întreb:

— Iţi convine să vinzi aşa de ieftin sau te grăbeşti să pleci acasă?

— O să vă spun numaidecît...

Omul însă nu prea are timp de pierdut. Abia după ce a golit şi al zecelea coş, s-a întors către mine să-mi răspundă.

Am aflat că e colectivist, pe nume Marin Alexandru. El desface la piaţă recolta de roşii a gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Cumpăna, cale de cîţiva kilometri de Constanţa.

— Nouă, colectiviştilor, ne convine să vindem produsele mai ieftin decît producătorii individuali. E lesne de înţeles de ce: cu mai puţină osteneală — fiindcă sîntem mulţi şi ne rostuim altfel munca — noi obţinem producţii mai mari şi mai de soi decît producătorii individuali. Colectiva noastră, de pildă, are 15 ha. de grădină irigată. Fie ploaie, fie secetă, legumele noastre au apă cît le trebuie. Şi apoi, muncind laolaltă, noi putem să facem la vreme lucrările, să aplicăm toate îndrumările pe care ni le dau agronomii. Chiar aşa, vînzînd mai ieftin, tot cîştigăm mai mult decît ceilalţi...

★

Dau o raită prin piaţă, să văd cum arată gheretele celorlalte gospodării colective. Pe o baracă scrie cu litere mari: „Gospodăria agricolă colectivă „Alexandru Matrosov". Azi, s-au adus aci cîteva sute de kilograme de pepeni de toate soiurile şi mărimile. Ca şi la roşii, cumpărătorii aşteaptă la rînd să fie serviţi. Vînzătorul colectivist Gherghelescu Alexandru din comuna Biruinţa vinde pepeni de soi, zaharoşi, cu 50 de bani kilogramul.

— Camionul gospodăriei, spune vînzătorul, abia pridideşte cu transportul mărfii. Incă de la ora 5 dimineaţa îl aşteaptă cumpărătorii.

...In halele sfatului popular e instalată gheretă gospodăriei colective „Olga Bancic" din Palazu Mare. Această gheretă e mult mai spaţioasă decît celelalte şi mai bine aprovizionată. Aici se vînd tot soiul de legume de bună calitate produse în grădina gospodăriei: roşii, vinete, ardei, varză, fasole verde. Preţurile sînt toate cu mult mai ieftine decît cele cerute de ceilalţi vînzători.

Camionul gospodăriei „Olga Bancic" a sosit a doua oră la piaţă în ziua aceasta, încărcat cu legume proaspete. De lîngă şofer coboară preşedintele gospodăriei, tov. Bileca Gheorghe, venit cu treburi la sfat. De la preşedintele colectivei aflu cîteva date despre veniturile pe care le aduce gospodăriei desfacerea zarzavaturilor prin gherete. Cifrele sînt demne de luat în seamă.

In 1954, gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" a vîndut pe piaţa oraşului Constanţa legume şi zarzavaturi în valoare de 400.000 lei. Din banii încasaţi anul trecut, colectiva a cumpărat două motopompe acţionate cu curent electric pentru irigatul celor 40 de hectare de grădină şi un autocamion. De asemenea, a construit o remiză pentru tractoare şi locuinţe de cîmp pentru tractorişti. Iar fiecărui colectivist, în afară de mari cantităţi de cereale şi legume, i-au revenit şi cîte 6 lei pentru o zi-muncă.

Anul acesta, grădina de legume va aduce colectiviştilor din Palazu Mare venituri şi mai însemnate.

★

Incă din anul 1951, se poate vorbi despre o piaţă colectivistă în oraşul Constanţa. An de an, pe măsură ce gospodăriile colective din vecinătatea oraşului s-au dezvoltat şi s-au întărit şi altele noi au luat fiinţă, în Constanţa s-au adus cantităţi tot mai mari de legume, fructe, cereale, produse animale, produse lactate şi altele. Contribuind astfel la o bună aprovizionare a oamenilor muncii cu produse alimentare, colectiviştii obţin însemnate venituri, care duc la creşterea avutului lor obştesc, la ridicarea propriului lor nivel de trai.

ION BALAN

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ AGRICOLĂ

* *

Metoda montei duble la porci

În perioada căldurilor, ovarele scroafelor produc în medie cîte 16—20 de ovule. Dacă scroafele şi vierii sînt bine pregătiţi pentru montă, toate ovulele sînt fecundate şi pot da naştere la purcei. Din două fătări în cursul unui an, se pot obţine de la o singură scroafă peste 30 de purcei.

Fruntaşii în creşterea porcilor, aplicînd astfel de metode, ca încrucişarea industrială între porcii de diferite rase şi monta dublă, îmbunătăţind din ce în ce mai mult condiţiile de alimentaţie şi întreţinere a porcilor, obţin cîte 24—30 şi chiar mai mulţi purcei de la fiecare scroafă pe an. Metoda montei duble la porci constă în aceea că, în perioada căldurilor, fiecare scroafă este împerecheată cu doi vieri de aceeaşi rasă sau de rase diferite, care nu sînt înrudiţi între ei.

În condiţii normale de hrănire şi întreţinere a animalelor, această metodă permite lichidarea aproape completă a sterilităţii scroafelor şi mărirea fecundităţii lor; purceii se nasc mai uniformi, mari şi viguroşi. Împerecherea scroafelor cu doi vieri diferiţi grăbeşte perioada ovulaţiei şi o scurtează.

Metoda montei duble a porcilor este aplicată de mulţi fruntaşi în creşterea porcilor. Astfel, crescătorul D. Tişka, de la 11 scroafe montate cu doi vieri, a obţinut în medie într-un an cîte 22 de purcei, iar de la 3 scroafe — cîte 30 purcei. Crescătoarea O. Urinpina obţine şi creşte de la fiecare scroafă cîte 29 de purcei. La colhozul Jdanov, regiunea Celeabinsk, unde lucrează această crescătoare, cele mai bune scroafe dau cîte 38 de purcei într-un an.

Cei mai buni crescători de porci aplică cu succes această metodă la încrucişarea porcilor din rasa Marele alb cu vierii din alte rase, mai ales de slănină. Monta dublă se face în felul următor: după terminarea montei cu primul vier, acesta se îndepărtează şi se aduce al doilea reproducător. Durata împerecherii este de 6—7 minute cu fiecare vier. În condiţiile montei duble, nu este nevoie de împerechere suplimentară după 12—18 ore.

Metoda montei duble permite o însemnată mărire a numărului de purcei şi îndeplinirea cu succes a planului creşterii şi îngrăşării porcilor.

—o—

CE SĂ CITIM

ÎN EDITURA AGRO-SILVICĂ DE STAT

au apărut:

Prof. DOCEA EMIL: Bolile şi dăunătorii florii-soarelui, combaterea lor.

Broşura „Bolile şi dăunătorii florii-soarelui" descrie principalele boli şi dăunători ai acestei plante, precum şi mijloacele practice de combatere a lor, mijloace ce sînt la îndemîna fiecărui cultivator de floarea-soarelui.

Ing. BALCIU VASILE: Ameliorarea terenurilor erodate

Lucrarea se adresează în special studenţilor de la institutele agronomice, inginerilor proiectanţi şi tehnicienilor din unităţile agricole socialiste.

Ea cuprinde lucrări de prevenire şi combatere a eroziunii solului, care, puse în practică, înlătură degradarea şi distrugerea terenurilor şi redă agriculturii terenurile degradate.

Pe lîngă lucrările agrotehnice, în cuprinsul cărţii sînt tratate o serie de lucrări de construcţii hidrotehnice la executarea cărora se recurge numai după epuizarea măsurilor agrotehnice.

În limba maghiară

Dr. LUNCA NICOLAE: Cum se combate sterilitatea la animalele domestice

Broşura — traducere din limba romînă — cuprinde cauzele care produc sterilitatea la animalele domestice şi felul cum trebuie întreţinute, îngrijite şi hrănite animalele pentru a se evita sterilitatea.

Ea se adresează crescătorilor de animale din gospodăriile de stat, colective şi individuale.

N-a mai rîs cumnatul Mitică

Rău m-am mai supărat eu astă-toamnă pe feciorii mei, pe Ilie şi pe Alecu. Şi să vedeţi dumneavoastră din ce s-a iscat supărarea noastră.

Cum spuneam, am doi feciori, să-mi trăiască, vorba ceea, că nu-s băieţi de lepădat, ferească sfîntul, ci harnici şi dezgheţaţi la minte, că abia le ţii şleaul la vorbă şi cotul la treabă.

De cum s-au mai zburdăicit şi au prins, cum s-ar zice, tuleie la aripi, au început să-şi dea cu părerea în ale gospodăriei. Nu rareori îi auzeam mormăind:

— Doar nu sîntem pe vremea lui Papură Vodă, să semănăm porumbul cu parul. Închiriem şi noi o maşină şi-l punem ca lumea, ziceau ei.

— Nu zău, au început puii să înveţe cocoşul cînd să cînte, le-o tăiam eu scurt. Pînă ce, într-o zi, n-am mai scăpat de gura lor şi le-am făcut voia.

— Tată, mi-a spus atunci Ilie, aşa nu mai merge. Noi nu vrem să mai lucrăm de-a surda. Să dăm din mîini pînă nu mai putem şi să ne facem singuri gaura în fundul sacului.

— Ce fel de vorbă-i asta? am sărit eu ca ars. Dar el nici n-a clipit, ci i-a dat înainte:

— Ţi-am spus astă-toamnă să facem ogor negru de toamnă, în care să semănăm primăvara porumbul şi n-ai vrut. Te-am rugat să închiriem şi noi de la cooperativă maşină de semănat porumb te-ai împotrivit şi l-ai semănat cu parul, ca mătuşa Glinca, iar, la recoltat, ce-ai strîns? Cîteva sute de chile la pogon, cînd puteam scoate peste o mie? Asta-i, tată, muncim de-a surda şi adunăm sărăcie în hambar.

Vorbele lui parcă m-au fript; avea dreptate băiatul. L-am întrebat burzuluit rău:

— Şi acum, ce vreţi de la mine?

— Să muncim după carte un an de zile. Dacă dăm greş, nu mai spunem nici pis.

Pînă la urmă m-am învoit. Asta a fost acum doi ani, pe toamnă. Şi unde s-apucă flăcăii mei de treabă, de parcă erau motorizaţi. Fac ei arătură de toamnă adîncă şi o lasă negrăpată, cu coamele zburlite.

— O lăsăm aşa ca să pătrundă umezeală multă în pămînt, pentru ca primăvara să nu mai ducă dorul apei, îmi spuneau ei.

Primăvara, aduc maşina, seamănă porumbul cu ea, apoi dă la praşile vreo patru tot cu maşina, de mă mecanizasem de-a binelea. Toamna, însă, s-a dovedit că flăcăii avuseseră dreptate: 800 de chile de porumb mai mult la fiecare pogon nu erau de aruncat...

— Ce zici, tată, merge treaba?

Ce era să zic? Am dat din cap şi-am zis ca ei.

Numai că, astă-toamnă, era cît pe ce să ne supărăm. Semănasem grîul cu maşina, cu sămînţă triorată şi tratată, în arătură bună. Îl grăpasem, îl tăvălugisem, vorba ceea, îi făcusem tot dichisul, aşa cum scria la carte, cînd, numai ce-l aud pe Ilie:

— Tată, mîine semănăm orz în porumbişte.

— Orz? zic eu mirat din cale-afară.

— Da, orz. Aici, la şes, orzul dă recoltă mai bună dacă îl semeni toamna. Se coace mai repede şi înfrăţeşte bine sub zăpadă. Aşa mi-a spus tovarăşul inginer Stoica de la Gostat. Ei au şi semănat vreo sută de hectare.

— Măi băiete, tu vorbeşti serios sau rîzi de mine? întreb eu.

— Ba nicidecum, doar ştiu cei de la Gostat ce fac!

— Uliuliu! dar ce crezi tu că am mîncat mătrăgună, să stric 160 chile de orz de pomana dracului? Te pomeneşti că-ţi năzare să pui şi porumbul acum toamna, sau cartofii?

Cumnatu-meu Mitică, care tocmai intrase pe poartă, prinse vorba din zbor şi zise cu răutate:

— Bine faci, măi Vasile, că-i mai struneşti. Prea şi-au luat-o în cap minţile tăi.

Auzindu-l eu pe cumnatul Mitică vorbindu-mi băieţii de rău, o dată mi-am schimbat părerea:

— Bine, dragul tatii, zic eu către Ilie, faci cum ai hotărît, semeni mîine orzul. Apoi mă întorc spre Mitică:

— Aşa, cumnate, să ştii şi tu, aici, la şes, orzul pus primăvara dă recoltă mai slabă decît cel semănat toamna.

Mitică a zgîit ochii la mine, crucindu-se, şi a clătinat din cap zicînd cu îndoială:

— Vai de capul tău, te-au îmbrobodit feciorii ca pe o babă; ce am să mai rîd de tine la vară cînd ai să culegi orz cît linţ pe broască.

După ce a plecat Mitică, iar mă stropşesc la băieţi:

— Aveţi să mă faceţi de rîsul satului. Cine a mai văzut orz pus o dată cu grîul? Iar gură-spartă asta o să umple satul. Parcă-l aud! „Vasile Vîrteleanu seamănă orzul de pe acum, ca să adune paie la vară"!

Ilie, care-mi cunoaşte bine firea, zise nepăsător:

— Dacă nu vrei, nu semănăm! Dumneata hotărăşti.

— Cum adică, nu eşti sigur? Îi iau eu la zor. După ce m-ai băgat în gura lui moară stricată, dai bir cu fugiţii?

Ilie veni la mine, căci mă văzuse amărît, îmi cuprinse umerii cu braţul şi-mi zise domol:

— Nu te mai amărî, măi tăticule, ce naiba? N-ai mata încredere în noi? Ce, crezi că noi tăiem frunze la cîini acolo la cercul agrotehnic? Cît porumb a scos nea Mitică de pe un pogon? O mie de chile mare şi lată, iar noi, o mie opt sute. Se potriveşte?

— Nu se potriveşte. Dar cu orzul cum e, n-o să dăm greş? zic eu mai potolit.

— Să n-ai nici o grijă, tată, ai să vezi, n-o să-ţi pară rău.

Aşa se face că, eu, Vasile Vîrteleanu, am semănat astă-toamnă orz, un pogon de orz, singur în tot satul, de rîdeau şi curcile de mine după ce m-a zugrăvit cumnatul Mitică.

Astă-primăvară, cînd oamenii din Sălcuţa îşi semănau orzul, al meu era mare, că nu se vedea cioara din el. Apoi a pornit-o la drum, creştea ca din baltă, creştea, că mă pusese pe gînduri.

— Să ştii că orzul nostru n-o să lege măi Ilie, că prea creşte, mi-a ajuns la brîu, ziceam eu îngrijorat, dar băieţii rîdeau de îngrijorarea mea.

Orzul a legat. Şi a venit şi vremea secerii. Cum a dat în pîrgă, l-am tăiat.

Cînd au auzit oamenii c-am scos 1.960 de chile de pe un pogon, nu le-a venit să creadă. Dar cîntarul le-a închis gura. Ei scoseseră ...la pe jumătate Cel mai cătrănit era cumnatul Mitică. Îmi tot da tîrcoale să ne împăcăm. Nu-i purtam pricină, că doar şi eu mă împotrivisem la început. Dar tot nu m-am lăsat pînă nu i-am zis:

— Ştii ce, măi Mitică, eu am doi „miniţi", nu vrei să-ţi împrumut şi ţie unul, să te înveţe cînd să cultivi orzul?

— Nu-i nevoie să-mi împrumuţi, zise el vesel, chiar azi am vorbit cu Ilie al tău să mă ajute şi pe mine la toamnă, cînd oi semăna orzul, că de, vorba ceea, omul cît trăieşte tot învaţă.

ANDREI MUŞAT

Noi filme documentare

Cinematografia noastră joacă un rol din ce în ce mai însemnat în răspîndirea metodelor agrotehnice înaintate.

Studioul de filme documentare şi jurnale de actualităţi „Al. Sahia" a realizat în acest an cîteva filme agricole documentare valoroase, care sînt prezentate la sate în faţa a zeci şi sute de mii de spectatori cărora le arată în imagini vii şi grăitoare cum să folosească pe deplin posibilităţile existente în gospodăriile lor pentru a obţine an de an recolte tot mai bogate.

Deosebit de interesant este filmul „Aurul Alb". Orice ţăran muncitor care va vedea acest film va înţelege pe deplin importanţa pe care o are extinderea culturilor de bumbac pentru dezvoltarea industriei noastre textile şi va preţui avantajele pe care statul le acordă celor care cultivă această plantă. Filmul dovedeşte prin imagini din diferite unităţi agricole că cultura bumbacului este pe deplin posibilă în ţara noastră şi îl învaţă pe spectator care sînt principalele reguli agrotehnice pe care le cere.

Filmul „Mai mult lapte" se adresează îndeosebi acelor ţărani muncitori care se îndeletnicesc cu creşterea viţelor. Le lămureşte importanţa asigurării bazei furajere, fără de care nici nu poate fi vorba despre creşterea raţională a viţelor, apoi importanţa alegerii raselor în funcţie de condiţiile locale. Îngrijirea şi hrănirea ştiinţifică a viţelor este de asemenea tratată pe larg în acest film.

Dintre filmele didactice recent realizate se cuvine să amintim pe cel privind creşterea oilor, foarte instructiv şi folositor.

Unul din filmele didactice aflate în lucru este intitulat „Livezi înflorite". Filmul acesta prezintă în amănunţime întreg procesul de lucrare a unei livezi — de la arătura şi pregătirea gropilor în terenuri diferite, pînă la obţinerea primei recolte şi pregătirea celei viitoare.

Dezvoltîndu-se an de an şi lărgindu-şi activitatea, studioul de filme documentare şi jurnale de actualităţi „Al. Sahia" a prevăzut în planul anului 1956 realizarea unor noi filme didactice pentru oamenii muncii din agricultură. Superioritatea cultivării grîului pe suprafeţe mari în gospodăriile de stat ori colective şi în întovărăşirile agricole, acolo unde pot fi aplicate întocmai regulile agrotehnice înaintate şi se poate lucra cu mijloace mecanizate, va fi ilustrată în filmul „Cultura grîului". Sînt, de asemenea, prevăzute în planul tematic al anului 1956 filme ca: „Meteorologia în slujba agriculturii", „Tractoriştii", „Creşterea viermilor de mătase" etc.

CONSTANŢA TUDORACHE

În atenţia organelor agricole

Tuberculii de cartofi sănătoşi, neinfestaţi de mană, trebuie păstraţi pentru sămînţă

Datorită ploilor frecvente din timpul verii, în unele regiuni culturile de cartofi au avut de suferit din cauza atacului masiv de mană. Atacul de mană a fost mai accentuat la soiurile sensibile (Săpunari, Gülbaba etc.) şi îndeosebi la culturile cărora nu li s-au aplicat lucrările agrotehnice corespunzătoare şi nici măsurile de combatere a acestei boli.

Faţă de această situaţie, trebuie luate măsuri urgente pentru identificarea tuturor culturilor atacate de mană şi să se stabilească separat suprafeţele care au vrejii complet distruşi de această boală.

Deosebit de aceasta, în colaborare cu tehnicienii depozitelor regionale I.S.A.P.V.S., trebuie să se organizeze verificarea tuturor culturilor contractate de I.S.A.P.V.S., stabilind suprafeţele de pe care urmează a se prelua cartofii buni pentru sămînţă. În bazinele producătoare de cartofi timpurii şi de vară, se vor stabili comunele unde depozitul regional I.S.A.P.V.S. va putea organiza preluarea cartofilor de sămînţă de la bazele C.R.R., ţinînd seama ca aceşti cartofi să provină din culturi neinfestate sau slab atacate de mană. Întrucît soiurile de cartofi Săpunari şi Gülbaba dau producţii bune şi timpurii în condiţiile din regiunile de şes, stabilirea comunelor de unde se vor prelua cartofii de sămînţă se va face luîndu-se în cercetare sănătatea culturilor din aceste soiuri.

Culturile de cartofi care la identificare vor avea vrejii complet distruşi din cauza atacului de mană vor trebui să fie recoltate în cel mult 2-3 zile, avîndu-se grijă să se strîngă şi să se ardă în prealabil toţi vrejii.

Nu este îngăduit a se opri pentru sămînţă cartofi din loturile unde se constată prezenţa în cuib a tuberculilor pătaţi sau cu început de putrezire.

Culturile de cartofi în vegetaţie atacate parţial de mană trebuie muşuroite cît mai înalt, pentru a favoriza dezvoltarea normală a tuberculilor şi plivitul de buruieni, asigurîndu-se astfel o aerisire puternică a tufelor de cartofi.

La culturile puternic infestate de mană, cu 2-3 zile înainte de recoltare se vor strînge şi distruge toţi vrejii, pentru a preveni infestarea tuberculilor.

Îndată după recoltare, cartofii vor fi ţinuţi la soare timp de 3-4 ore, pentru a se zvînta şi întări coaja tuberculilor.

Întrucît cartofii proveniţi din astfel de culturi se pot lesne strica, se recomandă însilozarea lor provizorie, avîndu-se grijă ca după un interval de 20-30 de zile să se desfacă silozurile şi să se procedeze la alegerea şi îndepărtarea tuberculilor bolnavi, depozitîndu-se în alte silozuri numai tuberculii sănătoşi.

În cazul cînd se constată un procent prea ridicat de tuberculi bolnavi, din cantitatea respectivă nu se va opri pentru sămînţă nici un tubercul.

La acţiunea de identificare a culturilor infestate de mană trebuie să-şi dea concursul întreg personalul tehnic existent la raioane şi puncte agricole.

Cercetarea culturilor de cartofi pentru sămînţă contractate de I.S.A.P.V.S. şi stabilirea comunelor din bazinele cărora urmează să se preia cartofii de sămînţă prin bazele C.R.R., precum şi verificarea culturilor de cartofi din cadrul gospodăriilor agricole de stat, inclusiv a loturilor semincere din soiuri rezistente la rîia neagră, se vor efectua exclusiv de către tehnicienii fitosanitari.

Aceste lucrări trebuie astfel executate, încît să se asigure integral fondul de cartofi pentru sămînţă, sarcină ce revine fiecărei regiuni în parte.

Porumbul de sămînţă e bine să-l alegem încă din lan

„Ceea ce semeni, aceea vei culege", spune o înţeleaptă vorbă din bătrîni. Într-adevăr, pentru a obţine recolte bogate, este necesar ca, pe lîngă buna pregătire a terenului, să se dea o mare atenţie alegerii şi păstrării seminţelor.

La porumb, alegerea e bine să se facă din lan, înainte de cules, şi nu din pătul, primăvara, în ajunul semănatului, cum greşit mai procedează unii producători agricoli de la noi. Alegînd ştiuleţii de sămînţă direct din lan, ne asigurăm sămînţă de o calitate mai bună. Astfel, s-a constatat că puterea de încolţire a seminţelor de porumb luate din amestecul de ştiuleţi adunaţi în grămadă este cu mult mai mică faţă de cea a seminţelor luate din ştiuleţii cei mai buni aleşi cu grijă. Totodată, plantele crescute din boabele bine alese sînt mai puţin expuse diferitelor boli, cresc şi se dezvoltă bine, dînd o producţie mai mare faţă de celelalte.

De aceea, pentru asigurarea seminţei necesare, trebuie să alegem porumbul din timp, chiar din lan. Numai în lan se poate vedea ce însuşiri au plantele de la care se vor opri ştiuleţii de sămînţă. Se vor alege numai plantele bine dezvoltate, bine înrădăcinate, sănătoase, care să aibă culoarea şi însuşirile soiului recomandat pentru regiunea respectivă şi un număr corespunzător de ştiuleţi.

Şi ştiuleţii se vor cerceta cu atenţie. Să nu aibă coada alungită, încît să se aplece spre pămînt, să fie bine dezvoltaţi şi acoperiţi cu pănuşi şi să nu fi fost atacaţi de tăciune. De asemenea, se va observa ca ştiuletele de la bază să fie aşezat la cel puţin jumătate de metru de la pămînt.

La alegerea plantelor, să nu se desfacă pănuşii de pe ştiuleţi, pentru a nu se lăsa boabele pradă păsărilor. Plantele alese se vor însemna cu petice sau fire colorate şi se vor recolta separat. Se vor alege apoi de pe ele numai ştiuleţii mari şi bine copţi, cu rîndurile drepte, vîrful acoperit complet cu boabe. Forma ştiuleţilor trebuie să fie cilindrică, ciocălăul subţire, iar la îndoire să nu se rupă. Boabele să nu aibă altă culoare decît aceea a soiului respectiv. La soiul Dinte de cal trebuie eliminaţi ştiuleţii ale căror boabe au mişuna prea adîncă, deoarece acestea sînt mai puţin productive.

O dată aleşi, ştiuleţii se vor curăţi de mătase şi de pănuşe, lăsîndu-li-se numai 3—4 pănuşe moi, cu care se vor împleti în cununi sau se vor lega cîte doi. Ştiuleţii se pot păstra şi înfipţi în cuie (pe cele patru laturi ale unei stinghii) sau înşiraţi pe o sfoară, în lanţuri de cîte 10—12 ştiuleţi.

Ştiuleţii astfel pregătiţi să se păstreze în încăperi curate şi aerisite, ca să se poată usca înainte de venirea îngheţului. Din experienţa anilor trecuţi, s-a observat că boabele de porumb îşi pierd puterea de încolţire dacă intră în iarnă cu un conţinut de apă de peste 14—15 la sută. Pe de altă parte, plantele provenite din boabe uscate sînt mai productive decît cele provenite din boabe umede. Astfel, dacă folosim la semănatul porumbului seminţe uscate imediat după recoltare, se obţine un spor de recoltă de 10—15 la sută faţă de culturile la a căror însămînţare s-au folosit boabe cu aceeaşi putere de încolţire, dar puse la păstrare cu un procent mare de umiditate. De aceea, se recomandă ca ştiuleţii aleşi pentru sămînţă să se păstreze în podurile caselor de locuit. În orice caz ei nu se vor depozita în podurile grajdurilor, deoarece umiditatea din grajd poate ajunge la boabe, alterîndu-le.

În timpul iernii, ştiuleţii trebuie controlaţi cu atenţie, pentru ca boabele să nu ajungă să mucegăiască, să se strice, ori să se încingă.

Primăvara, trebuie să se facă o nouă alegere a ştiuleţilor, păstrîndu-se numai cei care au ieşit din iarnă sănătoşi şi fără cusur. De la aceştia se vor opri pentru sămînţă numai boabele de la mijloc, deoarece cele de la vîrf şi de la bază au o putere de încolţire mai mică şi dau adesea plante slabe, care cresc mai greu.

Procedînd astfel, vom obţine o sămînţă de porumb sănătoasă şi de bună calitate, care ne va asigura producţii mari de porumb în anul viitor.

Ing. E. VASILIU

Fondul de bază — mijloc important pentru întărirea întovărăşirilor agricole

MIHAI GHEORGHE
şef de sector în Direcţia generală a organizării şi îndrumării gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

Întovărăşirile agricole pentru lucrarea în comun a pămîntului sînt o formă de cooperare în producţie accesibilă maselor largi de ţărani muncitori care permite introducerea pe scară largă a metodelor agrotehnice înaintate, folosirea nestingherită a maşinilor în agricultură — factori hotărîtori pentru creşterea producţiei la hectar.

În numeroase sate şi comune de pe cuprinsul ţării noastre, ţăranii muncitori întovărăşiţi, executînd lucrările agricole în comun cu ajutorul mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului şi cu atelajele şi uneltele lor proprii, şi aplicînd pe scară largă metodele agrotehnice înaintate, au dobîndit recolte mari şi de bună calitate, ceea ce a contribuit la creşterea nivelului lor de trai. Sînt cunoscute dincolo de hotarele regiunilor lor realizările întovărăşiţilor din satul Uleşti, raionul Ploeşti, din comunele Corabia, regiunea Craiova, Axente Sever, raionul Mediaş, precum şi ale altor întovărăşiri agricole fruntaşe care an de an s-au întărit din punct de vedere economic şi organizatoric, au ridicat simţitor producţia agricolă, constituind exemple vii, demne de urmat, pentru ţăranii muncitori cu gospodării individuale din jurul lor.

*

Practica acestor întovărăşiri fruntaşe a dovedit că unul din mijloacele care contribuie în însemnată măsură la continua lor întărire economico-organizatorică este crearea şi dezvoltarea fondului de bază. Aşa cum stabileşte statutul model al întovărăşirilor agricole, acest fond se formează din taxa de înscriere pe care fiecare ţăran muncitor o plăteşte la înscrierea în întovărăşire şi dintr-o contribuţie în natură sau în bani, pe care fiecare întovărăşit o dă din recolta sau din veniturile băneşti obţinute, conform hotărîrii adunării generale a întovărăşiţilor. Cu această parte din venituri, întovărăşirea cumpără motoare, pompe, semănători, precum şi alte maşini, animale de muncă şi de producţie.

De asemenea, fondul de bază poate fi întrebuinţat pentru ridicarea unor construcţii de folos obştesc: grajduri, magazii etc. Toate maşinile, uneltele, animalele etc. cumpărate din fondul de bază se folosesc în comun de către membrii întovărăşirii.

Astfel, în întovărăşirea agricolă, alături de proprietatea membrilor întovărăşirii, ia naştere, datorită creării fondului de bază, o formă nouă de proprietate — proprietatea obştească asupra mijloacelor de producţie, superioară celei individuale. În crearea şi mărirea fondului de bază sînt interesaţi deopotrivă toţi membrii întovărăşirii, căci acest fond întăreşte legătura dintre ei, făcîndu-i să înţeleagă necesitatea unor forme superioare de organizare şi retribuire a muncii, duce la îmbunătăţirea procesului de producţie, de pe urma căreia trage foloase fiecare ţăran muncitor întovărăşit.

Un exemplu grăitor în această privinţă îl constituie întovărăşirea agricolă „Drum Nou" din comuna Corabia, regiunea Craiova. La început, în această întovărăşire au intrat 37 de familii de ţărani muncitori, din care numai 7 aveau atelaje. Cu tot ajutorul primit din partea S.M.T.-ului, întovărăşiţii n-au reuşit să facă faţă tuturor muncilor agricole şi mai ales celor ce nu puteau fi executate cu mijloace mecanizate. De aceea, la sfîrşitul primului an de muncă în comun, membrii acestei întovărăşiri, îndrumaţi îndeaproape de activiştii de partid şi de stat, au hotărît, în adunare generală, să repartizeze pentru fondul de bază o anumită sumă din veniturile băneşti ce li se cuveneau.

În felul acesta, membrii întovărăşirii „Drum Nou" şi-au creat un fond de bază în valoare de 33.446 lei. Cu aceşti bani, ei au cumpărat 6 boi, 2 cai, grape, o căruţă şi o semănătoare. Folosind în mod raţional atît mijloacele de muncă din proprietatea individuală, cît şi pe cele din proprietatea obştească, membrii acestei întovărăşiri au putut în anul următor să execute lucrările din fiecare campanie agricolă potrivit cerinţelor agrotehnice şi să-şi asigure astfel recolte bogate.

Întovărăşiţii din comuna Rovine, regiunea Arad, au hotărît ca din banii adunaţi ca taxe de înscriere şi din contribuţia membrilor în natură, să cumpere un motor şi o pompă pentru udatul grădinii de zarzavat, lucru pe care ei l-au realizat chiar după primul an de muncă în întovărăşire. Irigîndu-şi grădina, ei au reuşit să obţină în fiecare an o recoltă bogată de legume şi zarzavaturi şi deci să realizeze însemnate venituri.

Demnă de urmat este şi iniţiativa membrilor întovărăşirilor zootehnice din satul Dobica şi din comuna Ghelar, raionul Hunedoara, care au hotărît să valorifice o parte din producţia obişnuită pentru a cumpăra materiale de construcţie. Cu aceste materiale, prin munca comună a întovărăşiţilor, se va construi un saivan unde oile vor fi adăpostite şi îngrijite în comun în bune condiţii zootehnice şi în timpul iernii. Întovărăşiţii au hotărît, de asemenea, ca o parte din aceste venituri să fie destinate cumpărării unor oi de rasă, cu scopul de a întări şi dezvolta proprietatea obştească; producţia acestor oi va fi repartizată întovărăşiţilor în raport cu numărul oilor aduse de fiecare membru al întovărăşirii. Aceasta va stimula pe de o parte interesul întovărăşiţilor de a mări în fiecare an proprietatea obştească, iar pe de altă parte, îi va interesa să aducă cît mai multe oi în întovărăşire.

Ţinînd seama de rolul pe care-l au întovărăşirile agricole în creşterea producţiei agricole şi atragerea ţărănimii muncitoare spre formele de cooperare în muncă, partidul şi guvernul au acordat întovărăşirilor agricole credite pe termen lung pentru procurări de animale de muncă şi de producţie, maşini şi unelte agricole, construcţii şi reparaţii de adăposturi pentru animale etc. Aceste credite au fost acordate pentru a întregi fondurile de bază ale întovărăşiţilor, astfel încît fiecare întovărăşire să aibă un fond obştesc puternic, cu ajutorul căruia să poată face faţă nevoilor curente ale producţiei.

Mai sînt însă numeroase întovărăşiri unde membrii întovărăşiţi, cu toate că au nevoie să-şi procure diferite mijloace pentru dezvoltarea producţiei, nu au fost ajutaţi să-şi creeze fondul de bază din veniturile proprii şi nici nu au fost lămuriţi de către organele de stat asupra felului cum pot să beneficieze de creditele acordate de stat. Aşa se prezintă, de pildă, situaţia la întovărăşirile din comunele Hagieşti, regiunea Bucureşti, şi Ianca, regiunea Galaţi. Aceste întovărăşiri au un număr însemnat de membri şi o suprafaţă de teren relativ mare. Cu uneltele şi vitele de muncă proprietate a întovărăşiţilor nu pot fi executate la vreme şi în bune condiţii agrotehnice toate lucrările agricole. Deşi au mari posibilităţi, aceste întovărăşiri nu sînt îndrumate şi ajutate să-şi mărească inventarul agricol proprietate obştească. Din păcate, asemenea stări de lucruri găsim la multe din întovărăşirile agricole.

Ne aflăm în perioada cînd membrii întovărăşirii agricole îşi împart primele roade ale muncii de peste an: recoltele de cereale păioase. În acest an, majoritatea întovărăşirilor agricole au cules recolte îmbelşugate, ceea ce face ca întovărăşiţii să primească cantităţi mari de produse. Acum este timpul cel mai potrivit pentru intensificarea muncii de îndrumare a întovărăşirilor în ceea ce priveşte crearea şi dezvoltarea fondului de bază. Activiştii de stat care lucrează în domeniul agriculturii, inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să îndrume întovărăşirile agricole spre repartizarea unei părţi din venituri pentru cumpărare de maşini şi unelte agricole, motoare şi pompe de irigat, animale de muncă şi de producţie, materiale de construcţie etc.

Ajutînd întovărăşirile să creeze şi să-şi dezvolte fondul de bază, organele agricole şi de stat vor contribui în mai mare măsură la consolidarea economico-organizatorică a acestei forme cooperatiste de producţie agricolă, la întărirea sectorului socialist din agricultura ţării noastre.

Pregătiri pentru depozitarea bogatei recolte de porumb

În comune şi sate, la bazele de recepţie, ca şi în unităţile agricole socialiste din Regiunea Autonomă Maghiară, se fac intense pregătiri pentru depozitarea bogatei recolte de porumb ce se prevede.

La bazele de recepţie se construiesc pătule mari cu o capacitate totală de 6.300 tone; 14 dintre pătulele bazelor de recepţie, construite prin mijloace locale, au şi fost terminate. În alte 13 localităţi se construiesc 50 de pătule cu o capacitate de 7 vagoane fiecare. În acest scop, la Topliţa a fost organizat un şantier de prefabricate, unde se construiesc părţile componente ale pătulelor. Pînă acum, a fost terminată confecţionarea prefabricatelor pentru 8 pătule. O mare parte din lucrările de construire a celor 50 de pătule va fi terminată pînă la 30 septembrie.

*

În regiunea Ploeşti, lanurile de porumb s-au dezvoltat bine şi au legat rod bogat. Pentru a asigura înmagazinarea recoltei de porumb, în regiune s-au luat din timp măsurile necesare. Astfel, pe lîngă bazele de recepţie s-a început construcţia a 29 de pătule de mare capacitate, care au şi fost executate în proporţie de 40 la sută.

Măsuri pentru asigurarea înmagazinării recoltei bogate de porumb au fost luate şi la gospodăriile colective din regiune, unde s-a început construcţia a încă 34 de pătule.

*

Pentru înmagazinarea bogatei recolte de porumb, în gospodăriile agricole colective din raionul Sighişoara au fost construite 12 pătule mari, iar cele 30 de pătule existente au fost reamenajate.

Şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din acest raion şi-au construit anul acesta încă 182 de pătule. Alte numeroase pătule se construiesc la bazele de recepţie.

(Agerpres)

NOTĂ

E şi nu e...

Mai dăunăzi, am poposit la Poduri, una din secţiile gospodăriei agricole de stat Romaneşti-Craiova. Am văzut acolo un pătul de toată frumuseţea. Straşnic pătul! Dar cu o condiţie: să-l priveşti numai de afară. Căci, dacă pătrunzi în el, îţi vine să-i plîngi de milă şi alta nu! A ajuns bietul pătul magazie de vechituri. Păianjenii îşi întind prin unghere pînze trainice, iar şobolanii se plimbă prin el nestingheriţi.

I-am întrebat cu mirare pe tovarăşii Cee Ştefan, şeful secţiei, şi Diloiu Constantin, inginerul şef, cum se face că un asemenea pătul, în loc să fie pregătit pentru depozitarea bogatei recolte de porumb ce se prevede, este lăsat în paragină. Inginerul Diloiu a început să-mi spună:

— Păi, să vedeţi, tovarăşi! Cu pătulul ăsta e o poveste întreagă. E la noi, dar nu e al nostru. Anul trecut, l-a folosit baza de recepţie, anul acesta, Trustul regional Gostat Craiova. Din păcate, Trustul nu-l prea foloseşte. Ce să facem? Putem noi impune forurilor superioare cum să-şi folosească construcţiile?

Nimic de zis: combativi oameni cei de la secţia Poduri! Şi plini de grijă faţă de avutul obştesc!

Îi întrebăm, însă, ce se vor face, nu peste mult timp, cînd vor strînge recolta de porumb de pe cele 70 ha şi n-or avea unde să o adăpostească? Nu cumva oare tocmai Trustul va fi acela care-i va trage la răspundere pentru pagubele pe care le-ar pricinui adăpostirea porumbului în condiţii proaste?

GHEORGHE ROŞU

Nici o întîrziere în pregătirea însămînțărilor de toamnă!

Măsuri pentru intensificarea ritmului arăturilor de însămînțare

Dobîndirea unor recolte bogate de cereale păioase în anul viitor depinde în mare măsură de pregătirea și executarea la timpul potrivit și în condițiile cerute de agrotehnică a însămînțărilor de toamnă. Arătura de însămînțare trebuie făcută cu cel mai tîrziu 20 de zile înainte de semănat, pentru ca solul să aibă timp să se așeze.

Trebuie să arătăm însă că în regiunea Suceava, pînă la 1 septembrie pe întreg Trustul Gostat planul de arături pentru însămînțări s-a executat în proporție de numai 8 la sută. Volumul mic de arături se datorește fără îndoială și greutăților pricinuite de ploile mari și dese care au căzut prin partea locului pînă la 15 august a.c. Cu toate acestea, s-ar fi putut face mult mai mult dacă lucrările erau bine organizate și dacă se depuneau eforturi susținute. Dovadă grăitoare în această privință sînt unitățile fruntașe care în aceleași condiții climatice nefavorabile au executat un volum mare și complex de lucrări agricole.

O vină pentru rămînerea în urmă cu arăturile o purtăm și noi, organele de îndrumare și control de la Trust, care nu am urmărit îndeaproape ritmul treierișului la fiecare gospodărie, pentru a face la un moment dat mișcarea batozelor de la gospodăriile care erau avansate la treieriș la cele rămase în urmă cu această lucrare. Dacă am fi făcut din timp acest lucru, treierișul s-ar fi terminat în jurul datei de 1 septembrie la toate gospodăriile, fapt care ar fi permis intensificarea ritmului pentru însămînțări.

Ținînd seama de timpul foarte înaintat și de suprafețele reduse de teren arate pînă în prezent, gospodăriile agricole de stat din raza Trustului nostru vor trebui să depună eforturi înzecite pentru intensificarea ritmului de executare a arăturilor, recuperînd astfel rămînerea în urmă.

In acest scop, noi, Trustul regional Gostat Suceava, ne-am întocmit un plan de muncă amănunțit. Unele din măsurile prevăzute în acest plan au și fost traduse în viață. Astfel, ținînd seama de mijloacele mecanizate existente în fiecare unitate și de sarcinile de plan ale acestora, am trecut la mișcarea tractoarelor de la gospodăriile cu lucrările avansate la cele rămase în urmă.

Pentru a se intensifica ritmul arăturilor, zilele acestea au intrat în brazdă 70 la sută din tractoarele existente la gospodării, din care la jumătate s-a asigurat și schimbul doi, pentru a se putea lucra fără întrerupere și noaptea. Restul de 30 la sută din tractoare le vom folosi în continuare la treieriș, iar după terminarea lui, jumătate din ele vor lucra la cultivat și semănat, 5 la sută la lucrări diferite în gospodării, iar 10 la sută vor trece în rezervă, pentru a putea schimba tractoarele care eventual se vor defecta pe brazdă.

Ținîndu-se seama de norma fiecărui tractor și posibilitățile de depășire, viteza zilnică de lucru planificată la arături și însămînțări a fost stabilită pe Trust la 376 ha. Cu mijloacele mecanizate existente în gospodării, această viteză zilnică de lucru poate fi realizată și chiar depășită.

Este cunoscut că, prin organizarea muncii în două schimburi și după metode înaintate și prin folosirea cu randament a tuturor mijloacelor mecanizate, viteza zilnică la arături poate fi cu mult depășită. In cadrul Trustului avem gospodării unde metodele înaintate de lucru fiind folosite pe scară largă și cu pricepere, dau bune rezultate. La G.A.S. Drăgușeni, de exemplu, două brigăzi de tractoare antrenate în întrecere socialistă, prin organizarea lucrului după graficul orar, au depășit zilnic cu mult normele de lucru atît la treieriș, cît și la arături.

Sînt însă și unele gospodării de stat din regiune, unde metodele înaintate de lucru nu se bucură de mare cinste, fiind complet neglijate. Astfel, la G.A.S. Hănești, Șoldănești și Progresul, nu s-a făcut aproape nimic pentru aplicarea metodei graficului orar, deși există posibilități. Asemenea atitudini trebuie combătute cu toată tăria. Organizarea muncii în brigadă în schimburi de zi și noapte, aplicarea graficului orar, folosirea de cît mai multe cupluri de mașini, sînt mijloace importante prin care mecanizatorii din gospodăriile agricole de stat pot să mărească simțitor productivitatea muncii, să scurteze cu mult perioada arăturilor și însămînțărilor de toamnă.

Pentru a asigura executarea arăturilor într-un ritm intens și uniform la toate unitățile din regiunea noastră, Trustul regional Gostat, prin organele sale de îndrumare și control va urmări îndeaproape desfășurarea muncii și va lua măsuri operative pentru mișcarea mijloacelor mecanizate de la gospodăriile mai avansate la gospodăriile rămase în urmă dacă situația o va cere. Pentru aceasta, la fiecare gospodărie s-a repartizat cîte un tehnician din cadrul Trustului nostru, care răspunde de executarea campaniei de însămînțări și care va ține o strînsă legătură cu conducerea Trustului.

Aplicînd cu strictețe toate aceste măsuri și urmărind zi de zi efectuarea arăturilor, vom reuși să grăbim ritmul acestor lucrări, astfel încît însămînțările de toamnă să poată fi executate la timp și potrivit regulilor agrotehnice.

GHEORGHE DURLEȘTEANU
Inginer șef al Trustului regional Gostat Suceava

La începutul bătăliei

In campania agricolă de toamnă, după cum se știe, trebuie executate într-un timp scurt numeroase lucrări agricole: arături, însămînțări, recoltarea porumbului, a sfeclei de zahăr, a strugurilor, a bumbacului etc. Toate aceste lucrări sînt strîns legate între ele. Intîrzierea uneia atrage după sine întîrzierea celorlalte.

Știind aceasta, colectivul punctului agricol din comuna Mitreni, regiunea București, cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, a căutat să organizeze astfel munca încît toate lucrările să se poată desfășura în timpul optim. In acest scop, s-a întocmit un plan de lucru amănunțit, în care au fost stabilite sarcini concrete atît pentru fiecare tehnician cît și pentru fiecare din membrii comitetului executiv. Așa de exemplu de buna organizare a centrelor de reparat unelte din comună răspunde însuși președintele sfatului popular, tov. Ganea Constantin. Indrumînd din vreme cooperativa, în comună au fost asigurate cantitățile necesare de cărbuni și fier, astfel încît fierarii au putut repara pînă la 1 septembrie plugurile și boroanele unui număr de peste 120 de țărani muncitori.

In același timp, ajutat de un colectiv de deputați comunali și fruntași ai recoltelor bogate, printre care Ion Poștăvaru, Marin Constantin și alții, eu caut să arăt țăranilor muncitori marea însemnătate pe care o prezintă executarea cît mai din vreme a arăturilor pentru însămînțări. In consfătuirile pe care le-am organizat pe circumscripții și pe sate, eu le-am explicat oamenilor că, prin pregătirea terenurilor din vreme, se creează la suprafață un strat de pămînt afînat și fără buruieni, care păstrează apa ploilor și care favorizează încolțirea semințelor. Totodată, am arătat marea valoare a gunoiului de grajd, care trebuie îngropat sub brazdă o dată cu arătura.

In urma acestor convorbiri, numeroși țărani muncitori care întîrziaseră cu lucrările, au trecut de îndată la executarea arăturilor pentru însămînțări. Pînă la 1 septembrie, în comuna Mitreni fuseseră arate pentru însămînțări mai bine de 500 ha. Mulți țărani muncitori care înainte vreme obișnuiau să arunce gunoiul de grajd la rîpă — cum sînt Tudor Năstase, Ștefan Drăghici, Ștefan Mihalache din Mitreni, Gheorghe Cristea și Petre Ispas din Valea Roșie ori Niculaie Vlad din Clătești au îngropat în sol o dată cu arătura cantități însemnate de gunoi de grajd.

Dacă pînă acum, deși ne aflăm abia la începutul muncilor de toamnă, noi am și obținut o serie de rezultate frumoase, aceasta se datorează și folosirii unei forme de lucru pe care în campania de vară am neglijat-o în bună parte. Este vorba despre întrajutorarea țăranilor muncitori. Ținînd seama de atelajele pe care le posedă, de locurile unde sînt situate terenurile, de vecinătate și rudenie, noi am sfătuit pe țăranii muncitori să se organizeze în grupe de întrajutorare. Pînă în prezent un număr de 60 de țărani muncitori din Mitreni, 40 din Valea Roșie și 38 din Clătești au format astfel de grupe.

O deosebită atenție acordăm noi și calității semințelor pe care țăranii muncitori le vor folosi toamna aceasta. Țăranii muncitori la care am găsit grîu sau orz de slabă calitate au fost sfătuiți să schimbe sămînța la baza de recepție, de unde au luat semințe de soi. Totodată, am organizat două centre de selectat și tratat semințele. Deși în comuna noastră cerealele de toamnă și îndeosebi grîul se seamănă de obicei după porumb, anul acesta, datorită coacerii mai tîrzii a porumbului, țăranii muncitori au fost îndrumați să pregătească pentru însămînțările de toamnă terenurile de pe care s-au strîns recoltele de borceag, trifoi, rapiță, păioase.

In aceste zile de început a marii bătălii a muncilor de toamnă, noi căutăm să sprijinim și să dezvoltăm întrecerea patriotică între țăranii muncitori din comună. Acum, la panoul de onoare de la sfatul popular sînt trecute cu litere mari numele țăranilor muncitori care au executat cei dintîi pe comună arăturile pentru însămînțări și au pregătit în bune condiții sămînța.

Acest lucru îi stimulează pe tot mai mulți să execute din timp lucrările din campania de toamnă, spre a-și asigura produse din belșug în viitorul an agricol.

GRIGORE FRUNZA
șeful punctului agricol din comuna Mitreni, regiunea București

Mecanizatorii din agricultură, alături de ceilalți oameni ai muncii de pe ogoare, au pornit cu succes bătălia pentru recolta anului viitor. In fotografie: tractoristul Panțiru Mihai de la S.M.T. Drăgășani, regiunea Pitești, execută arături adînci pe tarlaua țăranilor muncitori întovărășiți din comuna Cuculești. Aplicînd metode înaintate de lucru și folosind fiecare oră, el reușește să depășească norma zilnică de lucru, executînd totodată lucrări de bună calitate.

Cum rînduiesc culturile pe pămîntul ce-l am

Din cele învățate la cercurile agrozootehnice, cît și din sfaturile și îndrumările primite de la tehnicienii agronomi, am aflat că nu este bine ca mulți ani, la rînd să semeni pe același teren un singur fel de plante. In acest caz, pămîntul sărăcește și nu mai dă un rod bogat. De acest lucru m-am convins mai ales în anul 1951, cînd, de pe terenul pe care îl avusesem semănat cu grîu timp de doi ani la rînd, am recoltat doar 750 kg la ha, deși folosisem o sămînță de bună calitate și îngrijisem bine cultura. In 1952, m-am hotărît să pun în practică cele învățate. De atunci, în fiecare an, cînd îmi rînduiesc culturile pe terenul meu de 3,5 ha, țin seama în primul rînd de felul plantei premergătoare și de data la care această plantă se recoltează. Așa, de exemplu, în toamna trecută eu am semănat grîul pe un teren pe care avusesem mazăre, deoarece știam că mazărea lasă pămîntul bogat în substanțe hrănitoare de care grîul are mai multă nevoie. Totodată, recoltînd mazărea în vară, pînă la însămînțarea grîului, am avut tot timpul să pregătesc bine terenul. Făcînd apoi și celelalte lucrări după cerințele agrotehnicii, eu am obținut de pe un hectar 2.025 kg de grîu, cu vreo 400 kg mai mult decît vecinul meu Ion Caraghiu, care a cultivat grîu după porumb.

La rînduirea culturilor, eu mai țin seama de un lucru și anume să nu urmeze pe același teren una după alta două plante care de obicei sînt atacate de același fel de dăunători, deoarece și în cazul acesta aș putea avea pierderi mari de recoltă.

Ținînd seama de aceste condiții la alegerea terenului și pentru celelalte culturi și aplicînd întocmai regulile agrotehnice, eu am recoltat în vara aceasta 2.400 kg de dughie fîn de pe 0,58 ha, iar la floarea-soarelui, după cum a apreciat tehnicianul de la punctul agricol, voi obține peste 1000 de kg de semințe la ha.

Rînduind și mai bine culturile, eu am avut și alte avantaje. Astfel, nu am fost așa de aglomerat de munci și am putut să fac la timp și în bune condiții toate lucrările cerute de agrotehnică.

Pentru ca și în anul viitor să obțin recolte mari pe locurile pe care anul acesta am avut grîu și dughie, voi semăna la primăvară porumb, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui. Terenul de pe care am recoltat grîul l-am dezmiriștit, iar mai tîrziu voi căra pe el bălegar și-l voi băga sub brazdă o dată cu arătura. La fel voi ara și îngrășa terenul de pe care am recoltat dughia.

Deoarece anul acesta nu am mai cultivat mazăre, iar porumbul îl voi recolta tîrziu, fiind încă foarte verde, voi însămînța grîul de toamnă pe un teren pe care-l am acum cu sfeclă de zahăr. Este un pămînt curățat de buruieni, pe care l-am îngrășat anul trecut cu gunoi de grajd bine putrezit. După recoltarea sfeclei, pe care o voi face mai devreme, am să îngraș și am să ar deîndată terenul, pregătindu-l pentru semănat.

Alegînd cu grijă terenul, rînduind culturile după cerințele agrotehnicii și respectînd celelalte reguli agrotehnice, sînt sigur că și la anul voi obține recolte mari.

MATEI GHEORGHE
țăran muncitor din comuna Ivești, regiunea Galați

PE CALEA BUNĂSTĂRII

Despre hărnicia celor 120 de familii de colectiviști din comuna Pogoanele s-a dus vestea pe întreg cuprinsul regiunii Ploești.

De curînd, colectiviștii din această comună au împărțit o parte din roadele muncii lor sîrguincioase de peste an: avansul de 40 la sută. Cu acest prilej, toți colectiviștii și îndeosebi cei mai harnici au dus acasă mari cantități de produse. Așa, bunăoară, Tănase Coleașă, unul dintre fruntașii gospodăriei, a primit drept avans pentru zilele-muncă efectuate 1800 kg de grîu, aproape 500 kg de mazăre, peste 220 kg de orz, 7 kg de lînă, miere, bani și alte produse.

In fotografie: colectivistul Tănase Coleașă, împreună cu membrii familiei sale, își încarcă în căruță belșugul de bucate.

Belșug în casele colectiviștilor

Bogate au fost în acest an roadele pe care le-au cules colectiviștii din comuna Ciorăști, regiunea Galați, de pe urma muncii lor unite și sîrguincioase. Aplicînd cu încredere metodele recomandate de știința agrotehnică, membrii acestei gospodării au izbutit să obțină la toate culturile de păioase recolte cu mult mai mari decît au obținut țăranii muncitori cu gospodării individuale din partea locului. Așa, de exemplu, numai la grîu ei au dobîndit o recoltă ce întrece cu peste 400 kg la hectar recolta obținută în sectorul individual. Belșugul de recolte pe care colectiviștii le-au cules de pe tarlalele gospodăriei lor a făcut ca valoarea zilei-muncă să fie cu mult mai mare decît anul trecut. Numai ca avans de 40 la sută s-a repartizat pentru fiecare zi-muncă efectuată cîte 6 kg de grîu, 0,600 kg de orz, 0,600 kg de ovăz, 0,500 kg de fasole, 1 kg de cartofi, alte produse și bani.

Bunăoară, Marin Drăgulin, împreună cu familia sa, au primit drept avans 3.200 kg de cereale, 225 kg de fasole, 450 kg de cartofi, 225 kg de ceapă și aproape 1.000 lei, iar colectivistul Radu Belu a dus acasă pentru cele 325 de zile-muncă efectuate, 2.340 kg de cereale, alte produse și cîteva sute de lei.

★

Din zori și pînă tîrziu spre miezul nopții, timp de o lună de zile fără răgaz au lucrat colectiviștii din satul Straja, raionul Negru Vodă, la treieratul recoltei de păioase de pe cele aproape 1.000 ha. Nici vîntul, nici arșița soarelui și nici norii de praf care învăluiau adesea cele două arii de treier nu le-au stăvilit elanul.

După ce întreaga cantitate de boabe a fost treierată și depozitată în magaziile gospodăriei, s-a făcut împărțirea avansurilor de 40 la sută. A fost o adevărată sărbătoare pentru colectiviști: zile de-a rîndul, ei au tot cărat spre casele lor căruțe vîrfuite cu bucatele cuvenite ca avans pentru zilele-muncă pe care le-au efectuat.

...3.197 kg de cereale, 237 kg de ceapă, aproape un vagon de furaje, alte produse, precum și 1.900 lei a dus acasă harnicul colectivist Nicolae Minaroc, care, împreună cu familia sa, a făcut 473 de zile-muncă. Mii de kilograme de cereale și alte produse a primit drept avans și Iliaz Mustafa pentru cele 337 de zile-muncă efectuate împreună cu nevasta sa.

„De cînd am intrat în gospodăria colectivă — a spus Iliaz Mustafa — pîinea albă n-a lipsit niciodată de la masa noastră. Așa e munca în colectivă: plină de roade îmbelșugate".

Noi întovărășiri agricole

Zilele trecute, 17 familii de țărani muncitori din satul Cloșca, raionul Tulcea, și-au unit de bună voie fîșiile lor razlețe de pămînt, alcătuind cea de a 22-a întovărășire agricolă din acest raion.

Urmînd exemplul primilor întovărășiți, în cadrul adunării de constituire încă 4 familii de țărani muncitori au cerut să fie primiți în noua întovărășire.

Nu de mult, în comuna Lunca de Jos, raionul Ciuc, mai multe familii de țărani muncitori au hotărît să-și crească animalele în comun și au pus bazele unei noi întovărășiri zootehnice. Incepînd încă din toamna acestui an, întovărășiții din Lunca de Jos vor face lucrări de îmbunătățire a pășunei pe o suprafață de 15 ha, vor însămînța sparcetă pe 6 ha și vor construi un grajd pentru vacile și oile pe care le vor crește în comun.

Timpul probabil pentru zilele de 10, 11 și 12 septembrie

Vremea va fi călduroasă la început, apoi în curs de răcire ușoară spre sfîrșitul intervalului mai ales în Ardeal și Moldova. Cerul va rămîne variabil, mai mult noros în cursul zilei. Temperatura aerului, staționară la început, va scădea ușor spre sfîrșitul intervalului. Noaptea, va fi cuprinsă între 6—19 grade, iar ziua va urca între 21—30 grade. Vremea continuă să fie secetoasă, cu excepția cîtorva regiuni din țară, mai ales cele de munte și Ardeal, unde vor cădea ploi locale. Vîntul va sufla dinspre sud-est. Solul rămîne în general uscat la suprafață și umed în straturile mai adînci. Regimul termic al solului va fi în general neschimbat, menținîndu-se în jurul a 20 de grade la adîncimile de 5—20 cm. Timp în general favorabil plantelor iubitoare de căldură (porumb, bumbac, orez etc.) mai ales în jumătatea de sud a țării.

SĂ PUNEM BAZE TRAINICE RECOLTEI ANULUI VIITOR

Ing. Marin Stancu
prim locțiitor al Ministrului Agriculturii și Silviculturii

In prezent, în fața oamenilor muncii din agricultură stă importanta sarcină de a folosi cît mai chibzuit forțele și mijloacele de lucru pentru ca, paralel cu terminarea treierișului în toate regiunile țării și pregătirile în vederea recoltării culturilor de toamnă, să se pregătească și să se asigure toate condițiile necesare obținerii unor recolte mari în anul viitor.

Știința și practica arată că pentru realizarea unor producții mari și constante pămîntul trebuie arat din vreme și în cît mai bune condiții. Arătura adîncă — **lucrare agrotehnică de bază — executată la timp și în bune condiții, asigură o bună afînare și aerisire a solului, înlesnește înmagazinarea umezelii în pămînt, contribuie la îmbogățirea solului cu substanțe hrănitoare de care plantele cultivate au nevoie și constituie totodată un mijloc eficace de luptă împotriva buruienilor și altor dăunători ai culturilor agricole.**

Cercetările științifice ale stațiunilor experimentale agricole din țara noastră și din țările cu condiții de sol și climă asemănătoare, cît și experiența fruntașilor în agricultură au dovedit că, oricare ar fi condițiile de umiditate și gradul de aplicare a celorlalte măsuri agrotehnice, arătura adîncă făcută la vreme și în bune condiții aduce un spor de producție de 300—400 kg de grăunțe la ha la cerealele de bază: grîu, secară, porumb, orz și ovăz. S-a mai dovedit că sporul de recoltă dobîndit este cu atît mai mare cu cît arătura adîncă este executată mai de timpuriu.

La gospodăria agricolă de stat Sînandrei din regiunea Timișoara, de pildă, s-au obținut anul acesta 2800 kg de grîu la ha pe terenul arat în iulie 1954, iar pe terenul arat în preajma însămînțării după aceeași plantă premergătoare, s-a obținut o producție medie de 2200 kg la ha. De asemenea, la gospodăria agricolă colectivă din comuna Ceacu, regiunea București, s-a obținut o producție medie la ha de 2800 kg de orz de toamnă care a fost semănat pe terenul arat în primele zile ale lunii august și 2300 kg la cel semănat pe un teren arat în preajma semănatului.

Asemenea exemple se găsesc aproape în fiecare comună sau sat din cuprinsul patriei noastre. Ele sînt mărturii grăitoare despre faptul că lucrările agricole contribuie la sporirea recoltei numai atunci cînd sînt făcute la timp, cînd se respectă recomandările agrotehnicii înaintate.

Acum, în pragul însămînțărilor de toamnă, trebuie să ne amintim de regulile agrotehnice ce trebuie neapărat aplicate de fiecare producător agricol care vrea să-și asigure o recoltă bogată în anul viitor.

Potrivit minimelor agrotehnice, pentru cerealele de toamnă cele mai bune premergătoare sînt: leguminoasele pentru boabe, borceagurile, ierburile perene, rapița și prășitoarele care se recoltează timpuriu. De aceea, în vederea însămînțărilor de toamnă, **se vor pregăti în primul rînd terenurile de pe care au fost recoltate aceste culturi.** Țăranii muncitori din țara noastră seamănă de obicei grîul de toamnă în mare parte după porumb. Anul acesta însă, datorită timpului neobișnuit de ploios și răcoros, coacerea porumbului va întîrzia cu mult, fapt ce va duce și la întîrzierea pregătirii terenului și a semănatului. Iată de ce este necesar ca producătorii agricoli să aleagă și să pregătească pentru a fi semănate cu grîu chiar ogoare care au fost cultivate în acest an tot cu grîu, cu condiția ca dezmiriștitul terenului, îngrășarea lui și arătura de însămînțare să se facă din vreme. **In cazul cînd unele gospodării vor fi nevoite totuși să semene grîul după porumb,** neavînd alte terenuri, recoltatul trebuie astfel organizat, încît locurile să fie eliberate imediat, spre a se putea începe aratul.

Terenurile alese pentru însămînțarea culturilor de toamnă trebuie arate cu cel puțin 20 de zile înainte de însămînțare și grăpate în aceeași zi, pentru ca arătura să aibă timpul necesar să se așeze și semințele să găsească în sol bune condiții de încolțire. Deoarece pînă în prezent s-au făcut puține arături adînci pe terenurile de pe care s-a strîns recolta, **trebuie să folosim toate tractoarele și atelajele eliberate de la treieriș pentru a intensifica ritmul de executare a arăturilor adînci, astfel ca pînă la 15—20 septembrie nici o palmă de pămînt din terenurile ce vor fi însămînțate în toamnă să nu rămînă nearată.**

Starea excepțional de favorabilă a solului, în prezent, cu umezeala potrivită, cînd brazda se revarsă fără a scoate bolovani sau curele, lucru ce nu se întîmplă în cazul solurilor prea uscate sau prea umede trebuie folosită din plin. In acest scop, este necesar ca tractoarele din gospodăriile agricole de stat și S.M.T.-uri să lucreze la arături ziua și noaptea. Sporirea randamentului utilajului folosit la executarea arăturilor, prin aplicarea metodei graficului orar a lui Ivan Buneev, organizarea lucrului în două schimburi la un cît mai mare număr de brigăzi, adaptarea celei de a patra trupițe la plugurile „Ilie Pintilie", trebuie să constituie o preocupare de frunte pentru fiecare mecanizator din S.M.T. și G.A.S. In unitățile unde treierișul n-a fost încă terminat, munca trebuie astfel organizată, încît tractoarele să fie folosite ziua la acționarea batozelor iar în timpul nopții la efectuarea arăturilor în vederea însămînțărilor de toamnă.

Pentru ca întreg terenul ce urmează **a fi însămînțat să fie arat și grăpat din vreme,** țăranii muncitori din gospodăriile colective, întovărășiri și gospodăriile agricole individuale, au datoria ca, pe lîngă ajutorul dat de S.M.T., să folosească din plin și atelajele proprii, printr-o bună organizare a muncii.

O dată cu pregătirea terenului, trebuie să se incorporeze în sol și îngrășămintele minerale sau organice care duc cu siguranță la sporuri însemnate de producție. Dintre îngrășămintele organice, se vor da gunoi de grajd în cantitate de 15 tone la hectar în regiunile cu umiditate puțină și 20 de tone la hectar în cele umede, îndeosebi pe terenurile unde grîul nu urmează după plantele premergătoare indicate.

Pînă la însămînțare, arătura adîncă trebuie menținută fără buruieni și fără scoarță. Buruienile care apar se distrug cu extirpatorul urmat de grapă, iar crusta formată în urma ploilor se sparge cu grapa dințată sau stelată. Cu o zi înainte de semănat, sau chiar în aceeași zi, solul se lucrează în mod obligatoriu la adîncimea de însămînțare.

In gospodăriile agricole individuale, afînarea terenului la adîncimea de însămînțare se poate face cu ajutorul prășitorii sau plugului fără cormană.

O importanță deosebită pentru dobîndirea unor recolte mari o are alegerea epocii celei mai potrivite pentru semănat. Această lucrare trebuie să se facă la timpul potrivit, cu semințe de soi, curate și sănătoase și numai cu mașina de semănat. Pentru grîul de toamnă, momentul începerii semănatului trebuie ales în așa fel, încît plantele să aibă timpul necesar să înfrățească pînă la venirea iernii, să-și dezvolte bine rădăcinile pentru a putea rezista la ger și la dezrădăcinare.

Momentul optim pentru executarea însămînțărilor trebuie stabilit în fiecare regiune, raion și chiar comună în parte de către organele agricole, ținînd seama de condițiile naturale locale și de solurile de grîu, secară, orz, care se vor semăna. In condițiile de sol și climă din țara noastră, cele mai bune producții s-au obținut în general de la semănăturile făcute între 15 septembrie și 20 octombrie; semănatul după 20 octombrie duce la scăderea recoltei de grîu la ha. De aceea, lucrările **trebuie astfel organizate ca pînă la această dată să se termine semănatul grîului și secarei, iar al orzului de toamnă pînă la 1 octombrie.**

Să nu uităm că în luna octombrie toate forțele de lucru vor fi concentrate la executarea însămînțărilor de toamnă și la recoltarea culturilor tîrzii, lucrări care în unele părți se vor prelungi și în noiembrie. Datorită acestor condiții trebuie să folosim astfel tractoarele, plugurile, atelajele și mijloacele de transport ca paralel cu semănatul, să efectuăm arăturile adînci de toamnă pe terenurile eliberate după recoltarea culturilor tîrzii. **Iată de ce se impune ca pînă la începerea semănatului să arăm adînc toate suprafețele de teren de pe care s-au recoltat cerealele păioase.**

Tîrziu, în preajma iernii, arăturile adînci de toamnă se fac anevoie, cu mare efort pentru tractoare și animale, cu randament mic, din cauza frigului și a faptului că ziua se scurtează, calitatea lucrărilor este proastă din cauza excesului de umezeală. Totodată, datorită temperaturii scăzute, în arătura executată în pragul iernii nu se mai produc normal procesele de descompunere a materiei organice provenite din miriște, buruieni sau gunoi de grajd băgat sub brazdă, iar activitatea microorganismelor folositoare nu se mai desfășoară în condiții optime.

Afară de avantajele mai sus arătate, executarea arăturilor adînci de toamnă pe terenurile destinate însămînțărilor de primăvară se impune și pentru o mai judicioasă folosire a puterii animalelor, care în toamnă se găsesc în stare mult mai bună de întreținere decît în primăvară, fără să mai socotim lucrările extrem de complexe și multe pe care le avem de executat primăvara de timpuriu.

Prin executarea arăturilor adînci de toamnă la timp și în bune condiții, pe cele **5 milioane de hectare destinate însămînțărilor de primăvară se va putea obține un spor de producție pe țară de circa 2 milioane de tone cereale, care vor contribui la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii de la orașe și sate, la reducerea considerabilă a prețului de cost al produselor agricole. Această cantitate uriașă de produse agricole socotită la prețurile medii de astăzi va aduce cultivatorilor un venit de peste 2.000.000.000 lei.**

Dacă socotim costul arăturii adînci de toamnă după tarifele în vigoare ale S.M.T.-urilor, rezultă că, pentru executarea arăturilor adînci cu tractoarele pe cele 5 milioane de hectare s-ar plăti pentru aceste arături circa 500.000 de tone de cereale, ceea ce ar însemna că în hambarele producătorilor agricoli vor intra în plus circa 1.500.000 de tone de cereale față de producția ce s-ar obține în cazul cînd plantele ar fi semănate în arături făcute primăvara.

De necesitatea executării arăturilor adînci de toamnă și mai ales cu tractoarele s-au convins aproape toate gospodăriile colective, majoritatea întovărășirilor agricole și foarte mulți țărani muncitori cu gospodării individuale, fapt constatat în toamna trecută, cînd peste 2.500.000 ha din cele destinate însămînțărilor de primăvară au fost arate din toamnă și îndeosebi cu tractoarele.

Anul acesta, toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile anexe, gospodăriile ce aparțin altor ministere sînt obligate, iar gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor agricole și țăranilor muncitori cu gospodării individuale li se recomandă, **să execute arături adînci de toamnă pe toate terenurile destinate însămînțărilor de primăvară** (afară de cele situate pe coaste mari sau prea nisipoase) **și cît mai devreme.**

Arăturile adînci de toamnă trebuie să se facă la adîncimea de 22—27 cm, potrivit cu cerințele plantelor pe care le vom cultiva pe aceste terenuri și după indicațiile date în agrominim; aceste arături se lasă în brazdă crudă — nu se grăpează.

In agricultura țării noastre avem mijloace mecanizate, pluguri și vite de muncă cu ajutorul cărora putem ara adînc în toamnă aproape tot terenul destinat însămînțărilor de primăvară. Totul depinde de munca politică și de îndrumarea agrotehnică desfășurată de către organele de stat și agricole în vederea convingerii producătorilor agricoli asupra importanței și necesității executării arăturilor adînci, de convingerea și interesul cu care țăranii noștri muncitori vor munci pentru a pune baze trainice recoltei anului viitor. In această acțiune, sarcini de mare răspun-

(Continuare în pag. a 4-a)

Marea sărbătoare a poporului frate bulgar

Astăzi se împlinesc 11 ani de la istoricul eveniment care a marcat o cotitură radicală în viața poporului frate bulgar. La 9 septembrie 1944, el a sfărîmat pentru vecie cătușele robiei monarho-fasciste și imperialiste și și-a luat soarta în propriile sale mîini.

Înaintarea nestăvilită a glorioaselor oști sovietice a creat condiții favorabile pregătirii și dezlănțuirii insurecției populare din septembrie 1944. Forțele patriotice din Bulgaria, sub conducerea Partidului Comunist, și-au strîns rîndurile în jurul Frontului Patriei și, astfel, la 9 septembrie a fost înfăptuit marețul act revoluționar: răsturnarea dictaturii fasciste, trecerea puterii politice în mîinile marii majorități a populației, rolul conducător aparținînd clasei muncitoare.

Avîntul, elanul creator și bucuria au cuprins țara trezită la o viață nouă. În fața poporului bulgar stătea larg deschisă calea spre înfăptuirea unor noi și mărețe transformări democratice. Poporul bulgar a pășit cu hotărîre și entuziasm pe această cale ce corespundea intereselor și năzuințelor sale. Au trecut numai 11 ani de cînd în țara vecină și prietenă a răsărit luminos soarele vieții noi și al libertății, — dar cît de mult s-a transformat în acest timp traiul poporului frate bulgar!

Bulgaria nouă, stat cu adevărat liber și independent, s-a transformat, dintr-o țară înapoiată, într-un stat industrial-agrar, în care bazele socialismului au și fost construite. Astăzi, de ziua marii sărbători, ziua eliberării, poporul bulgar trece în revistă cu îndreptățită mîndrie patriotică mărețele sale realizări dobîndite pe drumul dezvoltării economiei sale naționale.

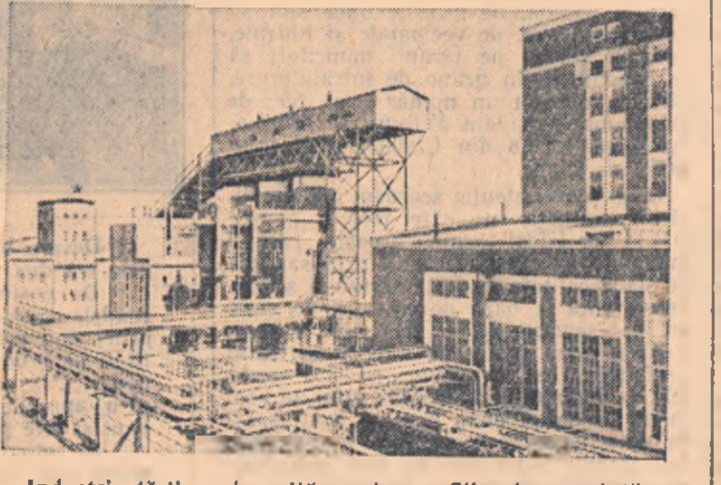
„În Bulgaria, bazele socialismului au și fost construite", a declarat Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri, la Congresul al VI-lea al Partidului Comunist din Bulgaria care a avut loc în luna martie a anului trecut. În ceea ce privește dezvoltarea industriei, accentul cel mai puternic a fost pus pe dezvoltarea metalurgiei, a construcțiilor de mașini, a industriei chimice, a producției energiei electrice și a industriei extractive. În timpul primului cincinal au fost construite sau renovate peste 700 de întreprinderi industriale importante: combinatul chimic „Stalin", uzina metalurgică „Lenin", centralele electrice „Stalin" și „Republica" etc. Punerea în funcțiune a acestor întreprinderi precum și înzestrarea cu utilaj modern a vechilor fabrici, au dus la sporirea considerabilă a producției industriale. Astfel, la sfîrșitul anului 1953, volumul producției industriale a crescut de 4,76 ori față de anul 1939. În perioada primului cincinal, industria construcțiilor mecanice și-a sporit producția de 4 ori, iar industria huilei de 3 ori față de 1939. Pînă la sfîrșitul anului 1957, volumul total al producției industriale va depăși cu aproape 60 la sută pe cel din 1952.

La sfîrșitul anului trecut, poporul bulgar a repurtat o nouă victorie pe drumul construirii socialismului: la 6 noiembrie 1954 a fost inaugurat barajul „Alexandr Stamboliisky", una dintre cele mai importante construcții hidraulice din Bulgaria. Acest baraj formează un lac cu o suprafața de aproximativ 11 km. pătrați, lungimea de aproximativ 18 km. și capacitatea totală de 220 milioane m cubi. Mii de tineri constructori au lucrat la ridicarea acestui baraj care îmblînzește apele năvalnice ale rîului Rosița. Secole de-a rîndul, Rosița a cauzat pagube enorme agriculturii prin revărsările ei. Astăzi, apele Rosiței dau lumină și aduc belșug de pîine, fructe, bumbac, tutun, pe ogoarele din jurul lor. Aproape 20.000 ha de pămînt fertil au fost pentru totdeauna scăpate de pîrjolul secetei.

Podul de peste Dunăre, dat în exploatare în iunie 1954, constituie un mare succes pentru Bulgaria și totodată pentru vecina ei Romînia. Acest pod dă posibilitatea de a se stabili legături directe, feroviare și auto între Bulgaria și o serie de alte țări, fapt care va avea o deosebită însemnătate pentru economia Bulgariei.

Saltul istoric în dezvoltarea economică, culturală și socială a Bulgariei Populare, apare mai clar atunci cînd comparăm situația de astăzi din agricultură cu aceea dinainte de 9 septembrie 1944. Pe atunci, pămîntul era împărțit în circa 13 milioane de loturi de cîțiva ari fiecare. În 1944, în satele Bulgariei existau 542.650 de pluguri de lemn și 311.000 de alte unelte agricole primitive.

Imediat după eliberare, sub conducerea Partidului Comunist din Bulgaria și cu sprijinul statului democrat-popular, țărănimea muncitoare a pășit pe calea marii agriculturi socialiste. Țăranii săraci și o parte din cei mijlocași au început să înființeze gospodării cooperative încă de la sfîrșitul anului 1944. În anul 1952, gospodăriile agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) au cuprins 60,5 la sută din suprafața cultivată și au grupat 52,3 la sută din gospodăriile țărănești din țară. În 1953, S.M.T.-urile aveau peste 13.000 de tractoare și 1.560 de combine.

Industria țării se dezvoltă an de an. Clișeul reprezintă un aspect al uzinei de sodă caustică „Karl Marx".

Veniturile țăranilor membri ai gospodăriilor cooperative au întrecut cu mult pe ale țăranilor individuali. Sectorul socialist al agriculturii dă astăzi peste 70 la sută din întreaga producție de cereale-marfă. Mecanizarea agriculturii se extinde an de an. În 1954, baza tehnică materială a agriculturii s-a întărit cu 2.179 de tractoare, cu 543 de combine cerealiere și cu alte sute și mii de diverse mașini și utilaje agricole. În 1957, ultimul an al celui de al doilea cincinal, agricultura Bulgariei va dispune de cel puțin 23.000 de tractoare.

De ziua marii sărbători, poporul bulgar își amintește cu adîncă recunoștință că hotărîtor pentru victoria insurecției din 9 septembrie 1944 a fost intrarea pe teritoriul bulgar a vitezelor oști sovietice. Întreaga dezvoltare ulterioară a Bulgariei este legată de acest eveniment. Iată de ce, sărbătorind a 11-a aniversare a glorioasei insurecții din 9 septembrie, oamenii muncii din Bulgaria exprimă recunoștința lor fierbinte eliberatoarei lor — marea Uniune Sovietică — și invincibilei ei armate. În aceste zile de bucurie, poporul bulgar își manifestă dragostea sa nețărmurită față de marele popor sovietic.

Puternici și încrezători în viitorul lor, strîns uniți în jurul conducătorului încercat și înțelept, Partidul Comunist din Bulgaria, oamenii muncii bulgari pășesc cu avînt pe calea nouă a vieții lor, siguri că în marea familie de 900 de milioane de oameni a statelor democrației și socialismului vor putea cuceri noi și noi victorii pașnice.

Poporul romîn urmărește cu simpatie marile realizări obținute de poporul frate bulgar. Între noi există legături străvechi, care ne-au unit încă de pe vremea luptei comune împotriva jugului otoman și apoi împotriva hitlerismului. Astăzi, în marea familie a popoarelor libere, aceleași interese și năzuințe ne leagă și mai trainic. Cu prilejul marii sale sărbători, poporul nostru urează poporului frate bulgar succese noi pe calea construirii socialismului în țara sa, în lupta pentru menținerea și întărirea păcii în Europa și în întreaga lume.

Satele Bulgariei populare cunosc acum înflorirea și bunăstarea. Au rămas doar o tristă amintire acele așezări sătești unde țăranii viețuiau în cocioabe întunecoase și umede.

Iată o imagine a satului bulgar din anii aceștia ai democrației populare. Casele din Gorsko Kosovo Seklievo clădite recent sînt mari și luminoase. Ele vorbesc grăitor despre traiul fericit al țăranilor din R. P. Bulgaria.

SĂ PUNEM BAZE TRAINICE RECOLTEI ANULUI VIITOR

(urmare din pag. a 3-a)

dere revin inginerilor și tehnicienilor agronomi de la regiuni, raioane și puncte agricole. Ei au datoria să-i învețe pe producătorii agricoli cînd și la ce adîncime trebuie făcută arătura de toamnă pe diferitele feluri de soluri, cînd, cum și în ce cantități trebuie introdus gunoiul în pămînt, precum și modul în care să fie arate terenurile situate pe coaste pentru a le feri de spălarea apelor. Țăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie îndrumați și sprijiniți să se întrajutoreze cu vite și unelte la executarea arăturilor, pentru ca, împreună, cu forțe unite, să poată executa aceste lucrări în bune condiții pe orice fel de teren.

Un rol important în sporirea producției agricole îl are folosirea îngrășămintelor și îndeosebi a gunoiului de grajd. Culturile iau din sol cantități mari de îngrășăminte, care, dacă nu sînt înapoiate pămîntului, acesta sărăcește, iar culturile obținute sînt tot mai mici.

Cercetările științifice și practica fruntașilor în producție ne arată limpede că îngrășarea terenului cu gunoi de grajd dă un spor de producție de 400—500 kg de cereale la ha în primul an, iar în al doilea an, pe acest teren se mai obține un spor de 200—300 kg la ha față de un teren neîngrășat.

Prin îngrășarea terenului cu gunoi de grajd, solul se îmbogățește în substanțe hrănitoare tocmai în stratul în care se vor dezvolta rădăcinile plantelor cultivate. Gunoiul de grajd creează condiții optime pentru dezvoltarea microorganismelor din sol, care la rîndul lor, prin însuși procesul vieții, contribuie la îmbogățirea solului în substanțe hrănitoare. Terenul îngrășat cu gunoi de grajd își îmbunătățește structura, devine mai permeabil, mai afînat, reține mai multă apă, este mai cald și astfel rodnicia lui sporește.

De la animalele din țara noastră se adună anual o cantitate de circa 45.000.000 tone de bălegar de grajd, care pregătit și folosit rațional, ajunge pentru îngrășarea a 2,5—3 milioane ha de pămînt, ceea ce înseamnă un spor de recoltă de peste 1.000.000 tone boabe în primul an și cca 600.000 tone în al doilea an de cultură.

Din păcate, la noi mai sînt încă regiuni unde gunoiul de grajd, acest îngrășămînt prețios, nu se folosește judicios, ci se irosește în bună parte, iar în unele raioane și comune se aruncă la marginea satului sau este ars.

Trebuie să lichidăm cu desăvîrșire această practică dăunătoare chiar din toamna aceasta prin îndrumarea țărănimii muncitoare de a transporta la cîmp tot gunoiul pregătit și prin luarea măsurilor pentru organizarea platformelor comunale.

Momentul împrăștierii gunoiului de grajd pe cîmp este ziua executării arăturii adînci, cel mult cu o zi înainte.

Una din cele mai importante condiții pentru sporirea producției agricole este folosirea la însămînțări a **semințelor din soiuri ameliorate sau populații valoroase**, adaptate condițiilor locale de climă și sol, sănătoase și cu mare putere de încolțire. De exemplu, porumbul cultivat cu sămînță din soiul indicat pentru regiunea respectivă dă un spor de producție de 4-500 kg la ha, față de amestecurile de porumb ce se cultivă de către majoritatea țăranilor muncitori, iar culturile semănate cu sămînță hibridă dintre două soiuri bune dă un spor de cca 3-400 kg la ha, față de soiul raionat. Sporurile de recoltă obținute la cerealele de toamnă prin folosirea semințelor raionate sînt de 20-30 la sută și chiar mai mari. Inginerii și tehnicienii de la regiuni, raioane și puncte agricole să respecte întocmai instrucțiunile Ministerului Agriculturii cu privire la asigurarea semințelor de porumb necesare pentru primăvara anului 1956.

Pentru a veni în sprijinul țăranilor muncitori, statul a luat din timp măsuri ca să se asigure un fond de semințe de bună calitate pe care îl pune la dispoziție în condiții foarte avantajoase. Producătorii agricoli au datoria să schimbe semințele necorespunzătoare cu semințe de soi ce se găsesc în acest scop la bazele de recepționare.

Sămînța produsă în gospodărie, chiar dacă este din soiuri superioare, nu poate fi însămînțată așa cum a ieșit de la treier. Ea trebuie să fie în prealabil curățată de corpurile străine, de semințele de buruieni sau ale altor plante de cultură, și tratată împotriva bolilor. În acest scop, țăranii muncitori au datoria să folosească utilajul de la centrele de condiționare și tratare a semințelor organizate în fiecare comună de către comitetele executive ale sfaturilor populare. Totodată, este necesar să se facă proba de încolțire a tuturor semințelor destinate însămînțărilor de toamnă. Aceasta cu atît mai mult cu cît în acest an din cauza ploilor abundente unele semințe nu s-au copt suficient, iar altele datorită umezelii excesive au încolțit în clăi.

O deosebită atenție trebuie să se dea și asigurării semințelor necesare însămînțărilor de primăvară. În acest scop, recoltarea separată a porumbului hibrid din loturile speciale și păstrarea întregii cantități de porumb hibrid din înmulțirea I, recoltarea separată a porumbului de pe loturile însămînțate cu sămînță hibridă produsă anul trecut și păstrarea lui pentru sămînță, alegerea încă din lan a porumbului de sămînță din cultura obișnuită, spre a fi recoltat separat, recoltarea și păstrarea în bune condiții a celorlalte semințe de floarea-soarelui, in, cînepă, cartofi etc. — sînt lucrări de a căror îndeplinire depinde în mare măsură asigurarea unui fond de semințe valoroase.

Experiența fruntașilor recoltelor bogate dovedește că în țara noastră există condiții prielnice pentru obținerea unei producții globale de cereale în anul 1956 cu mult mai mare decît cea dobîndită în acest an. Pentru aceasta, se cere ca oamenii muncii din agricultură să execute însămînțările de toamnă la timp și la un înalt nivel agrotehnic, să facă arături adînci pe toate terenurile destinate însămînțărilor de primăvară, să folosească în întregime și în mod rațional gunoiul de grajd, să-și asigure semințe de bună calitate din soiurile cele mai potrivite.

Semnarea unui acord între R.P.D. Coreeană și Uniunea Sovietică

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 august 1955 a avut loc semnarea acordului de transmitere către Republica Populară Democrată Coreeană a cotei sovietice de participație la societatea mixtă sovieto-coreeană de transporturi aeriene „Sokao", înființată în anul 1949 pe bază de paritate.

La rezolvarea acestei probleme părțile au pornit de la considerentul că în Republica Populară Democrată Coreeană sînt create condițiile pentru dezvoltarea aviației civile naționale și că organizațiile coreene au acumulat experiența necesară în exploatarea liniilor aeriene.

Cota parte sovietică de participație transmisă R.P.D. Coreene va fi plătită de partea coreeană prin livrări de mărfuri Uniunii Sovietice timp de mai mulți ani.

Odată cu semnarea acordului menționat își încetează activitatea ultima societate mixtă sovieto-coreeană din R.P.D. Coreeană.

Transmiterea către Republica Populară Democrată Coreeană a cotei sovietice de participație la societățile mixte este o expresie a prieteniei tradiționale dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Democrată Coreeană și va servi la întărirea continuă a colaborării dintre cele două țări.

Din partea sovietică acordul a fost semnat de P. I. Sakun, reprezentantul comercial al U.R.S.S. în R.P.D. Coreeană, iar din partea coreeană de Din Ban Su, ministrul Comerțului Exterior al R.P.D. Coreene.

Evoluția situației din Maroc și Algeria

PARIS 7 (Agerpres). — Atenția cercurilor politice din capitala Franței este concentrată asupra tratativelor care se desfășoară în Madagascar între fostul sultan Mohamed Ben Youssef și emisarii guvernului francez. Agenția France Presse anunță că la 6 septembrie a mai sosit în Madagascar o delegație de personalități marocane în frunte cu Sidi Slimane, fostul pașă al orașului Fez. Pînă în prezent nu se cunoaște încă rezultatul demersurilor generalului Cartroux pe lîngă fostul sultan.

Unele ziare pariziene își manifestă îngrijorarea față de evoluția situației din Maroc. Ziarul „Le Populaire" se întreabă „Cine încurajează pe actualul sultan Ben Arafa care se agață cu încăpățînare de putere". Ziarul „Liberation" este de părere că dacă compromisul la care s-a ajuns la Aix-les-Bains (este vorba în primul rînd de abdicarea sultanului Ben Arafa) va fi din nou pus în discuție „sînt de așteptat tulburări grave". Ziarul „L'Humanite" acuză guvernul că îngăduie „unor anumiți indivizi care manevrează cu ajutorul sultanului Ben Arafa să saboteze revenirea la tron a sultanului Mohamed Ben Youssef".

Tot în sprijinul revenirii la tron a lui Mohamed Ben Youssef s-a pronunțat șeful partidului naționalist marocan „Istiqlal". Într-o declarație făcută ziariștilor, șeful partidului „Istiqlal", Allal-el-fassi, care se află la Cairo, a subliniat că „singurul lucru important este ca Mohamed Ben Youseff să se reîntoarcă la Rabat ca sultan legitim și fără să i se pună vreo condiție".

Între timp, în Maroc continuă să debarce noi trupe de întărire. La 6 august au sosit din Marsilia 500 de soldați francezi.

În Algeria se semnalează o sîngeroasă ciocnire între unități franceze și un grup de răsculați în apropierea localității Tebessa. Șase algerieni au fost uciși. La 10 km. nord-est de Nemencha, într-o violentă luptă au fost uciși șase răsculați. Alți doi au fost arestați. În regiunea Constantine, relatează agenția France Presse, operațiunile care s-au desfășurat în ziua de 5 septembrie au dus la arestarea a 25 de algerieni lîngă localitatea Gallieni, iar într-o ciocnire lîngă localitatea Gounon, forțele de represiune au împușcat trei algerieni.

Tineretul vest-german se pronunță pentru „o politică cu adevărat germană"

BERLIN 7 (Agerpres). — Organizația de tineret „Die Falken" a dat publicității o scrisoare deschisă adresată cancelarului Adenauer în care subliniază că în cadrul apropiatelor tratative de la Moscova, delegația vest-germană trebuie să adopte o atitudine corespunzătoare intereselor întregului popor german. „La Moscova, Adenauer nu trebuie să uite nici o clipă că politica sa trebuie să slujească în primul rînd intereselor poporului german, chiar dacă aceasta l-ar obliga să nu respecte întotdeauna indicațiile puterilor occidentale".

În încheiere scrisoarea insistă asupra necesității ca guvernul Adenauer să ducă „o politică națională, cu adevărat germană".

Organizația tinerilor prieteni ai naturii a dat de asemenea publicității o declarație în care subliniază că tineretul vest-german iubitor de pace speră că apropiatele tratative de la Moscova vor contribui la întărirea păcii în Europa. „Tineretul vest-german, se spune în declarație, dorește ca atît convorbirile de la Moscova, cît și viitoarea conferință a miniștrilor de Externe să ducă la o destindere generală. În ceea ce privește Germania, tinerii germani speră ca apropiatele convorbiri să constituie un pas pe calea spre reunificarea pașnică a țării. Sîntem convinși că organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa constituie baza pentru reunificarea pașnică a Germaniei și pentru înlăturarea primejdiei unui nou război".

Tratative de mare însemnătate pentru viitorul pașnic al Europei

La Moscova, încep astăzi tratativele între guvernul Uniunii Sovietice și delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane în frunte cu cancelarul Adenauer. În cadrul acestor tratative, va fi discutată problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale și culturale între U.R.S.S. și R.F.G. Obiectul tratativelor nu este însă limitat numai la această problemă.

Inițiativa guvernului sovietic cu privire la normalizarea relațiilor între U.R.S.S. și R.F. Germană este socotită pretutindeni în Germania ca un eveniment binevenit. Sînt evidente perspectivele ce le deschide comerțului exterior al Republicii Federale Germane stabilirea și dezvoltarea unor legături economice trainice cu U.R.S.S., care dispune de o industrie de prim rang și de o agricultură aflată la un înalt nivel de dezvoltare, mai ales dacă ținem seama de dificultățile crescînde pe care le întîmpină desfășurarea comerțului exterior pe piața capitalistă.

Tratativele care încep astăzi la Moscova sînt apreciate de cercurile largi ale populației vest-germane ca un prilej foarte favorabil pentru guvernul de la Bonn de a acționa așa cum cer interesele arzătoare ale poporului german, interesele reunificării naționale a Germaniei. Se știe că populația vest-germană nutrește de mult dorința normalizării relațiilor între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică, iar reprezentanți ai unor largi cercuri politice și cercuri de afaceri vest-germane au exprimat în repetate rînduri dorința de a se înlătura obstacolele din calea stabilirii unor relații normale cu U.R.S.S. Referindu-se la declarațiile unor cunoscuți oameni politici, cum sînt foștii cancelari ai Reichului, Joseph Wirth și Brüning, chiar revista americană „U. S. News World Report" arăta, nu fără necaz, că aceștia „se pronunță limpede în favoarea unei înțelegeri cu Uniunea Sovietică" pentru că „germanii au dus-o întotdeauna bine cînd s-au bucurat de prietenia Uniunii Sovietice și au suferit dezastre cînd și-au făcut din sovietici inamici".

Conferința de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, conferință care a determinat o anumită slăbire a încordării internaționale, a dat posibilitate marii majorități a populației vest-germane să înțeleagă neiusteța politicii „de pe poziții de forță" urmată pînă acum de cercurile influente din Germania occidentală. Este important de remarcat că la această constatare au ajuns nu numai masele populare vest-germane, ci chiar și o serie de fruntași ai partidului condus de cancelarul Adenauer. La puțin timp după încheierea conferinței de la Geneva, ziarul vest-german „Frankfurter Neue Presse" scria că „Friedensburg, care nu face parte din opoziție, ci este o persoană de vază din chiar partidul cancelarului, a declarat într-un discurs rostit la universitatea din Heidelberg că politica... pe care o duce Republica Federală Germană este atît de lipsită de principii, încît la Geneva ea a fost demascată fără milă". În general, multe ziare vest-germane de toate opiniile subliniază în articolele lor că politica „de pe poziții de forță" a adus numai pagube intereselor naționale de reunificare a Germaniei pe baze pașnice și democratice.

O dată ajunsă la această concluzie, majoritatea populației din Germania occidentală se pronunță tot mai categoric în sprijinul înțelegerii cu R. D. Germană, în sprijinul apropierii treptate între cele două părți ale Germaniei, apropiere care ar putea crea condițiile făuririi unui stat german unit, liber, independent, democratic și iubitor de pace. Rezolvarea problemei germane trebuie realizată cu participarea germanilor înșiși. Germanii, atît cei din Apus, cît și cei din Răsărit, trebuie să-și spună cuvîntul și ei trebuie să pregătească activ reunificarea țării lor printr-o tot mai strînsă apropiere a celor două părți ale Germaniei.

Populația Germaniei occidentale dorește reunificarea și luptă pentru realizarea acestui mare țel. Dar ea nu dorește ca o Germanie reunificată să însemne o Germanie remilitarizată. „Militarismul — a subliniat recent unul din conducătorii organizației de tineret „Die Falken" — nu are ce căuta într-o viitoare Germanie unită".

Împotrivirea germanilor față de politica de remilitarizare este astăzi un fapt recunoscut în unanimitate chiar și de acele cercuri din diferite țări occidentale care doresc remilitarizarea Republicii de la Bonn. „Remilitarizarea — scrie ziarul „Times" în numărul din 28 august — este nepopulară în Germania occidentală. Pactul Atlanticului, ca concepție politică și militară, este lipsit de orice sens pentru germani, cu atît mai mult cu cît ei știu că participarea la acest pact este incompatibilă cu reunificarea".

Tot mai numeroase devin glasurile acelora care, deși reprezintă cercuri vest-germane ce pînă nu de mult erau adepte ale reînarmării, cer astăzi ca guvernul vest-german să renunțe la alianțe militare occidentale. „Dacă Adenauer dorește în mod sincer reunificarea — subliniază săptămînalul burghez „Der Volkswirt" — și dacă el este gata să facă orice pentru realizarea acestui mare ideal al poporului german, ar trebui să renunțe la Pactul Atlanticului. Securitatea militară și politică poate fi asigurată și pe altă cale decît pe aceea a alianței atlantice".

Poporul german vrea pace. El cere ca de pe pămîntul său să nu mai pornească niciodată un nou război. De aceea, el cere ca o Germanie reunificată să nu mai poată amenința niciodată securitatea altor popoare. Prin urmare, reunificarea Germaniei poate să fie înfăptuită numai într-o Europă a cărei securitate să fie temeinic asigurată. În interesul tuturor popoarelor Europei și al poporului german însuși.

Vizita delegației agricole sovietice în Canada

OTTAWA 7 (Agerpres). — Corespondentul special al Agenției TASS transmite: Ziua de 6 septembrie delegația agricolă sovietică și-a petrecut-o în întregime la ferma centrală experimentală din orașul Ottawa. Directorul fermei, Goulden, a informat pe membrii delegației despre sistemul de organizare a gospodăriilor experimentale din Canada. El a spus că în Canada funcționează 33 de ferme experimentale, 22 de filiale ale acestor ferme și 2 pepiniere. Ele desfășoară lucrări experimentale în domeniul agriculturii și sînt întreținute din bugetul federal. Ele își verifică experiențele la 240 de ferme particulare. În afară de aceasta, există ferme experimentale care aparțin guvernelor de provincii, precum și ferme pe lîngă universități și colegii de agricultură.

Directorul fermei, Goulden, a vorbit membrilor delegației despre felul în care sînt organizate lucrările de cercetări științifice la fermă.

Membrii delegației, însoțiți de conducătorii științifici ai fermei experimentale, au vizitat parcelele experimentale ale fermei, fermele de vite și pășunile.

Agravarea continuă a situației economice a Angliei

LONDRA 7 (Agerpres). — Comentatorii agențiilor de presă și ai ziarelor occidentale subliniază că în cursul reuniunii de la 5 septembrie a cabinetului britanic s-au discutat în primul rînd probleme decurgînd din agravarea continuă a situației economice a Marii Britanii.

Corespondentul din Londra al agenției France Presse relatează în legătură cu aceasta că în cursul acestei reuniuni — care este cea de a treia convocată în plină vacanță parlamentară și ministerială pentru discutarea problemelor economice, ministrul de finanțe, Butler, a prezentat un nou raport asupra evoluției situației economice. Potrivit relatărilor corespondentului, raportul ministrului britanic de finanțe a cuprins următoarele puncte: „1 — examinarea scăderii cu 87 de milioane de dolari a rezervelor de aur și dolari a zonei lirei sterline în cursul lunii august și a deficitului crescînd al Marii Britanii în sînul Uniunii Europene de plăți; 2 — evoluția în august a deficitului comercial britanic, a cărui cifră nu va fi anunțată în mod oficial decît la începutul săptămînii viitoare — și 3 — efectul măsurilor anti-inflaționiste adoptate pînă acum de guvern și în special al restricțiilor impuse asupra acordării creditelor bancare".

În legătură cu aceasta, corespondentul economic al agenției France Presse relatează că deși pînă în momentul de față autoritățile nu au dat publicității nici un fel de date concrete, în City (cartierul financiar al Londrei) domnește neliniște mai ales în legătură cu eventualitatea unei noi urcări a taxei de scont ca măsură anti-inflaționistă adoptată de guvern. Lucrul acesta — relatează corespondentul — influențează de pe acum asupra cursului acțiunilor la bursa din Londra, unde se remarcă o scădere constantă.

Decăderea agriculturii Spaniei

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS:

După cum reiese dintr-un articol publicat de revista engleză „Contemporany Review", agricultura Spaniei este în declin. Suprafețele însămînțate cu culturile de bază nu numai că nu au sporit, ci au scăzut considerabil în comparație cu perioada antebelică. Astfel, în perioada dintre anii 1931—1935 și 1948—1950, suprafețele însămînțate cu grîu s-au micșorat de la 4,5 milioane de hectare la 3,9 milioane de hectare. În aceeași perioadă, recolta de grîu a scăzut de la 4,4 milioane de tone la 2,7 milioane de tone, iar recolta la hectar a acestei culturi a scăzut de la 9,7 chintale la hectar la 7,2 chintale la hectar. Recolta altor culturi, ca orz, ovăz, secară, porumb, orez, cartofi, este în prezent sub nivelul celei din anii 1931—1935. Totodată, subliniază revista, în ultimii 20 de ani populația Spaniei a sporit cu 5.000.000 de locuitori.

Potrivit aprecierii revistei, situația grea în care se află agricultura Spaniei se datorește lipsei de mașini agricole și de îngrășăminte artificiale, lipsei construcțiilor necesare pentru irigație. Metodele folosite în prezent în agricultura Spaniei, scrie revista, reamintesc adesea de metodele folosite acum 1.000 de ani.

Prin mari greutăți trec de asemenea unele ramuri industriale, îndeosebi industria textilă și a lînii.

Revista arată că spaniolii de rînd îndură nu numai foamea, dar au de suferit și din cauza condițiilor grele de locuit. În Spania se resimte o lipsă acută de locuințe. Potrivit datelor publicate de revistă, aproximativ 3.000.000 de familii, adică 50% din întreaga populație a Spaniei, locuiesc în condiții foarte proaste. Numai a 5-a parte a locuințelor au instalații de apă și de canalizare; trei pătrimi din totalul caselor sînt improprii pentru locuit.

Mari pagube cauzate de incendii în California

NEW YORK 6 (Agerpres). — În apropiere de San Francisco (statul California) au izbucnit două violente incendii de păduri. Pînă în prezent a ars o suprafață de peste 20.000 de acri de păduri. Pagubele sînt evaluate la aproximativ 1.000.000 de dolari. Au fost semnalate de asemenea alte cîteva incendii mai mici la diferite puncte ale statului California. 13 persoane făcînd parte din echipele care au încercat să stăvilească focul au fost ucise.

Propagarea incendiilor este favorizată de neobișnuitul val de căldură care s-a abătut de cîteva zile asupra Californiei. Potrivit ultimelor comunicări, în cinci zile căldura a pricinuit moartea a 37 de persoane.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — 52